

# LIVON SANOMAT

Nro 2/2012

Irtonumero 8,00 €

# Sisällys

|  |    |
|--|----|
| Kyläpäällikön terveiset .....                                    | 3  |
| Kädentaitojen paja .....   | 3  |
| Kylätalkkari Aimo Illikainen .....                               | 3  |
| Livokas ry:n tiedot .....  | 4  |
| Kuulumisia hankerintamalta .....                                 | 5  |
| Lemmikkinä kissa .....   | 6  |
| Livon kesää .....  | 7  |
| Sähköä pistorasiasta ja nettiyhteys valokuidusta – toimii! ..... | 8  |
| Jumppa syksy 2012 .....  | 8  |
| Kalamatkalla –hankkeen kuulumisia .....                          | 9  |
| Livojokivarren kaavoitustilanne .....                            | 9  |
| Retkellä Hesassa .....   | 10 |
| Kesäseurat Livolla .....   | 12 |
| MP-Huippuajojen paraati Livolla 28.7.2012 .....                  | 13 |
| Eräleiri 2012 .....  | 14 |
| Suomi Startin kuulumisia .....                                   | 15 |
| Urho Koivukankaan sotapäiväkirjat .....                          | 16 |
| Livokkaan kesä .....   | 18 |
| Livon metsästysseuran kesäkokous .....                           | 20 |
| Hirvimiesten kuulumisia .....                                    | 20 |
| Kylätalot palvelukeskuksiksi .....                               | 21 |
| Lentopalloleiri Livon lumoissa .....                             | 22 |
| Tarinaa Einon Liisasta ja Vaalan reissusta .....                 | 24 |
| ”Jos sulla ei muuta harmia oo, ota vuohi tai kaks” .....         | 25 |
| Seurakunnan nuotioilta vietettiin Livon koulun laavulla .....    | 26 |
| Kimara ja Livo tylynä muille .....                               | 28 |
| Livon maa- ja kotitalousnaisten kuulumisia .....                 | 30 |
| Seurakunnan puuhakerho .....                                     | 30 |
| Kerttu ja Kauko –hankkeen kuulumisia .....                       | 31 |
| Kalastuskunnan kuulumisia .....                                  | 31 |
| Onkikilpailujen tulokset .....                                   | 33 |
| Retki Vitikkosaareen – luonnon kauniiseen satumaahan .....       | 34 |
| Mörrimöykky .....  | 34 |
| Minnan päiväkirja 9.6. – 20.7.2001 .....                         | 35 |
| Livolla kulkevien linja-autojen aikataulut .....                 | 38 |
| Lastennurkka .....   | 39 |
| Illikaisten sukuseura ry .....                                   | 40 |
| Syksyn hämärtyessä on aika nauttia... ..                         | 40 |
| Hoitola Solivo/hinnasto .....                                    | 41 |
| Ilmoitustaulu .....  | 42 |
| Palveluita .....   | 43 |
| Livolla tapahtuu .....   | 44 |



# Kyläpäällikön terveiset

Hei,

Nyt eletään sitä syksyn kiireisintä aikaa, eikä kirjoitteluun taho liietä aikaa millään. Kesä meni mukavasti, ja tapahtumia oli Livolla entiseen malliin ;)

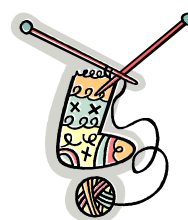
Oikeen mukavaa syksyä livolaisille,

Ari

---

## Kädentaitojen paja

Livolle ei ole tulossa kansalaisopiston kursseja ainakaan nyt syksyille ja mahdollisesti ei keväällekkään. Suunnitelmissa nyt olisikin kokeilla omin voimin vedettyjä iltoja erilaisten käsitöiden ja askartelujen merkeissä. Pakko ei ole tulla tekemään mitään ohjattua toimintaa, vaan voit tulla tekemään vaikkapas omia keskeneräisiä töitäsi tai vaikka kutomaan kangaspuilla tai tekemään puutöitä puutyöluokkaan, pelaamaan pelejä tai vaikka vain iltakahville.



Ensimmäinen ilta on pe 28.9.2012, jolloin Virve Stenius neuvoo miten virkataan Juhannusruusu –matto. Varaa mukaasi matonkudetta tai ontelokudetta (koko mattoa varten tarvitaan kudetta reilut 2 kg) ja virkkauskoukku väliltä 8 – 10. Kuteita ja koukkuja voi ostaa ainakin Taitokeskuksesta Kurenalta. Myös Koululla on myytävänä matonkudetta.



Perjantaina 12.10.2012 Minna Karppinen opastaa paperilankakranssien ja -ruusujen teossa. Varaa silloin mukaasi paksumpaa (3 – 4 mm) paperilankaa sekä vahvempaa rautalankaa sekä liimaa. Paperilankaa saa varmaan ainakin AarreArkusta sekä Taitokeskuksesta. Syksyllä on luvassa vielä ainakin Tarja Tomperin avustuksella Pitsi-Pirkka huivin tekemistä, Tarujärven Jarkon johdolla maalausta tai piirtämistä sekä jouluaskarteluja ja mahdollisuuksien mukaan vielä muutakin. Kannattaa seurata ilmoitustauluja ja Livokkaan nettisivuja.

Osallistuminen pajaan maksaa 2 €/kerta. Tervetuloa kaikki ja kaikenikäiset mukaan!

---

## Kylätalkkari Aimo Illikainen

Livokkaan kylätalkkaripalvelua on vielä saatavilla lokakuun loppuun saakka. Kylätalkkarimme Aimo Illikainen on siis vielä parisen kuukautta käytettävissä esim. halkohommiin, ruohonleikkuuseen tai metsätöihin. Mikäli tarvitse kylätalkkarin palveluksia, ota yhteyttä Koululle; tule käymään tai soitele numeroon 050 – 5520 280, niin tarkistetaan milloin Aimon kalenterissa on vapaata.

Kylätalkkarihinnasto on seuraavanlainen:

- 7 €/h
- mikäli käytetään työntekijän tai Livokkaan koneita 8 €/h

# Livokas ry:n tiedot

Kirsiojantie 31  
93220 LIVO  
puh. 050 – 5520 280 (tietotupa, kioski, kirpputori, suoramyynti, kirjasto)  
Tilinro: FI59 5360 0450 1581 37, BIC OKOYFIHH  
Jäsenmaksu 5 €/vuosi  
kotisivun osoite: [www.livo.fi](http://www.livo.fi)  
sähköpostiosoite: [livokas\(at\)livo.fi](mailto:livokas(at)livo.fi)



## Hallitus

|                                 |                   |  |
|---------------------------------|-------------------|--|
| Puheenjohtaja Ari Puhakka       | p. 050 – 4030 055 | <a href="mailto:ari.puhakka(at)ap-trading.fi">ari.puhakka(at)ap-trading.fi</a>               |
| Varapuheenjohtaja Pirjo Tuovila | p. 040 – 7392 447 | <a href="mailto:pirjo.tuovila(at)livo.fi">pirjo.tuovila(at)livo.fi</a>                       |
| Sihteeri Anni-Inkeri Törmänen   | p. 040 – 5457 162 | <a href="mailto:anni-inkeri.tormanen(at)sotkamo.net">anni-inkeri.tormanen(at)sotkamo.net</a> |
| Jouni Puhakka                   | p. 040 – 0634 325 | <a href="mailto:jspuhakka(at)gmail.com">jspuhakka(at)gmail.com</a>                           |
| Mikko Salmela                   | p. 040 – 0388 435 |  |
| Virve Stenius                   | p. 040 – 5065 194 | <a href="mailto:virve.stenius(at)livo.fi">virve.stenius(at)livo.fi</a>                       |
| Rahastonhoitaja Minna Perttu    | p. 040 – 5049 663 | <a href="mailto:minna.perttu(at)livo.fi">minna.perttu(at)livo.fi</a>                         |

Soitathan töissä käyville iltaisin tai viikonloppuisin.

## LIVON MONIPUOLINEN SUPERMARKETTI AVOINNA

KIOSKIN, KIRPPUTORIN,  
LÄÄKEKAAPIN, SUORAMYNNIN,  
KIRJASTON JA TIETOTUVAN  
AUKIOLOAJAT

27.8.2012 – 31.12.2012

ma - la 10.00 - 18.00  
su SULJETTU

Kioski, suoramyynti, lääkekaappi,  
kirpputori, kirjasto ja tietotupa

SULJETTU

Pyhäinpäivänä la 3.11.2012

Itsenäisyyspäivänä to 6.12.2012

# Kuulumisia hankerintamalta

**LIVON HARRASTEET -HANKE**  
**Aikataulu: 3.5.2010 - 30.4.2013**



Euroopan maaseudun  
kehittämisen maatalousrahasto:  
Eurooppa investoi maaseutualueisiin



Hankkeen avulla parannetaan alueella harrastusmahdollisuuksia ja sitä kautta viihtyvyys ja elämänlaatu paranevat. Hankkeessa toteutetaan suokohde laavulla ja lintutornilla, koulun rantaa kunnostetaan vene- ja kanoottirannaksi, hankitaan keramiikan polttouuni ja kiipeilyseinä, peruskorjataan kyläkeskuksen keittiö ja uusitaan liedet, lisätään lasten leikkipaikan välinevalikoimaa, laaditaan palvelukohteen opastus Ranuantien varteen sekä parannetaan kyläkeskuksen lämpötaloutta eristämällä ja säätämällä sekä uusitaan wc-kalustoa. Toiminnan avulla saadaan kylälle uusia palveluja.

Hankkeessa on tähän mennessä toteutettu:

- suokohde Vastasuon Vitikkosaareen
- koulun rannan ruoppaus ja laitureiden teko sekä veneiden hankinta
- lasten leikkipaikan monipuolistaminen
- palvelukohteen opastus Ranuantien varresta
- pannuhuoneen eristys ja wc-istuimien hankinta ja asennus
- suokohteen lintutorni
- koulun keittiön remontti

Suunnitelmissa

- keramiikan polttouuni 8-12/2012
- kiipeilyseinä 1-4/2013

Ensimmäinen maksatus on saatu tilille vuoden vaihteessa ja toinen nyt elokuussa.

Parhaillaan selvitetään seurojentalon remontin edistymistä vielä tälle vuodelle. Jos siihen ei löydetä rakennustaitoisia ihmisiä sopuhintaan, niin sitten jatketaan tätä hanketta alkuperäisellä aikataululla. Jos taas seurojentalon kunnostushanketta saadaan eteenpäin, niin anotaan tälle investointihankkeelle jatkoaikaa, jotta omarahoitus saadaan riittämään.



Elinkeino-, liikenne- ja  
ympäristökeskus

Keväällä oli ilmassa Vianan tie –hanke ja sen mahdollisuudet Livollekin. Ensimmäisellä kierroksella rahoittaja ei pystynyt ottamaan sitä ollenkaan käsittelyyn hakemuksessa ilmenneiden puutteiden vuoksi. Asiassa ei ole kuitenkaan luovutettu, vaan pyritään saamaan alkuperäistä vastaava hanke liikkeelle seuraaviin hankehakuun loppuvuodesta 2012. Pudasjärven kaupunki on hankkeen vireille saamisessa aktiivinen.

**Anni-Inkeri**

# Lemmikkinä kissa

Tuo musta, kiiltäväkarvainen kehräävä lemmikki, katse on terävä, älä tule reviirilleni, otan yhteyttä, jos tarvitsen. Tämä söpöläinen tuli meille viime vuoden syyskesällä ja osoitti heti, että nyt pannaan hiiret ja mykrät kuriin, se saalistikin ensimmäisten viikkojen aikana lähitienoon kaikki pikkunisäkkäät. Kun mykrät ja hiiret loppui, huomasi heti, että kissa alkoi turhautua ja kohdisti huomionsa lintuihin, se olikin jo sitten paljon vaikeampaa, mutta homma alkoi sujua lintujen ruokintapaikoilla, alkoi löytäjä tijaisten ja varpusten höyheniä, meidän harvoja talvi-lintujamme.

Eräänä kevät-talven aamuna kissa oli saanut saaliikseen pyyn, melkein itsensä kokoisen, katse oli hurja ja kuului kovaa murinaa, kun se raahasi sitä pihalle, ei ollut asiaa mennä metsästäjää silittelemään. Talven tullen, kun lumikinokset kasvoi, tein mirrille lumikiepin, vuorasin sen kuusenhavuilla, siitä tulikin kisalle mieluinen paikka, sieltä oli hyvä seurata, mitä ulkona tapahtui. Sitten kevään tullen, kun kieppiä puhdistettiin, en ollut uskoa näkemääni, oli siellä niin paljon eri lintujen höyheniä, kymmeniä lintuja varmaan mirri pisteli poskeensa.

Kun sitten kevään muuttolinnut saapuivat, alkoi Miinalle, (kissamme nimi) kulta-aika, se napsi lintuja enemmän, kuin jaksoi syödä, sen surmaamia lintuja löytyi useita, Miina vain nuoleskeli viikisiään. Lintujen muutto meni aikanaan ohi, kissalle koitti huono aika, ei ollut lintupaistia saatavilla, oli lähdeävä jälleen pikkunisäkkäitä pyytämään, hiiret ja mykrät olivat kadonneet, mutta olipa jäniksen poikasia runsaasti, niinpä Miina pärjäili omin eväin oikein hyvin, maitoa vain kävi litkimässä palan painikkeeksi.

Elettiin heinäkuun puoliväliä, kesä parhaimmillaan ja astelin nurmikolla paljain jaloin. Mirrikin siihen tulee kyhnäämään, vailla leikkikaveria, kovin oli rajut otteet, kun se tarrasi kiinni paljaisiin nilkkoihin. Huitaisin kissan pois kintuista, samalla kissan kynsi raapaisi naarmun jalkapöytä. Silloin heti en huomannut naarmun vakavuutta, vaan seuraavana päivänä, kun jalkapöytä alkoi tulehtua, heti tuli mieleen, onkohan jäykkäkouristusrokote voimassa. Eipä ollut, mutta en vielä huolestunut, on minua kissat ja koirat kysineet ja pureet satoja kertoja. Illalla aloin huolestua, jalkaterä alkoi olla sininen ja tunsin, kun kuume alkoi nousta, eikä lenkkitossu mahtunut kunnolla jalkaan, aloin olla todella kipeänä. Kippuroin vielä seuraavaan päivään, se oli sunnuntai. TK-päivystys alkoi vasta klo 11.00, painelin suoraan vastaanottajan puheille ja näytin jalkaani. ”Oho! Onko jäykkäkouristusrokote voimassa?”. Vastasin, että: ”Tuskin”. Asia tarkistettiin, rokotus oli vanhentunut kahdeksan vuotta sitten. Rokotuspiikki pantiin välittömästi ja mitattiin tulehdusarvot: CRP 270, siis korkeanlaiset. Lääkäri vilkaisi jalkaa, totesi sen heti ruusuksi, empä tiennyt mitä se tarkoitti, mutta heti passitus vuodeosastolle ja tiputukseen. Se oli sitten kymmenen vuorokauden reissu. OYSissa kävin muutamia päiviä makaamassa, kun keuhkokuume iski samaan aikaan, alkoi olla vitsit vähissä. Hoidot alkoi purra ja kunto alkoi vahvistua, alkoi tuntua siltä, että olispa maassa rivat ja taivaassa saranat, saisi oikein kunnolla vääntää. Myöntää täytyy, että kovia tauteja, kyllä ne vie miehen joutuin kanveisiin, kestää aikansa ennen kuin kaikki palautuu normaalitasolle. Pitää suhtautua vakavasti lemmikkien aiheuttamiin naarmuihin ja puremiin.



Miina, Urpo ja Aale iloitsessa klapisavotan loppumista (Kuva: Pirjo Riihiaho)

# Livon kesää



Milana ja mansikka-aarre

Mietin, että olisi mukava joskus itse miettiä kesän tunnelmia Livosta. Loman alkaessa on paljon asioita, haaveita mitä pitäisi tehdä. Itse huomaa, kun loma alkaa lähestyä loppuaan, ettei kyllä ihan kaikki toteutunut, mutta mikä tärkeintä osaa jo hiukan levähtää tällä iällä ja nauttia kesävieraista. Keväällä jo alkaa odottaa naapurin Tuulaa Ruotsista lomalle, koska tuntuu niin mukavalle, kun tietää että Tuula on koko kesän meitä ilahduttamassa. Kankaalla on tänä kesänä maalattu talo, aiemmin laitettiin peltikatto, joten on mukavaa nähdä, että yleensäkin täällä Livolla touhutaan kaikkea kesällä.

Mökkiläisiä on paljon, joita en edes tunne, kun uusiakin on tullut. Koulun lähellä on ollut kesän touhua Lopakan mökillä. Se elämä tuntuu aina hyvälle kun näkee täällä toisia.

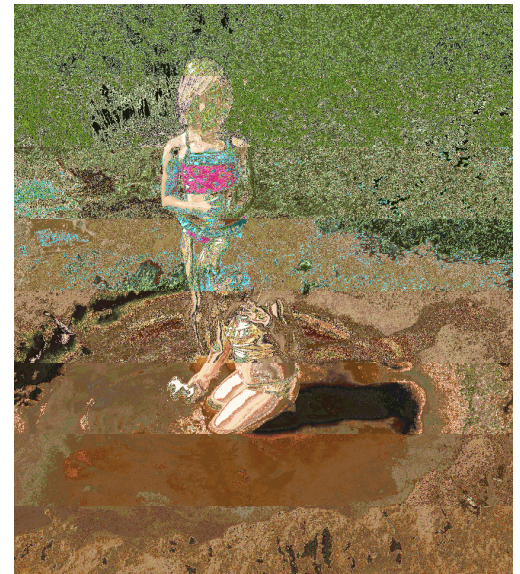
Omat pikkuvieraat kesällä ovat kuin perhoset... Meillä on aina paljon touhua, kun he tulevat mummolaan. Lasten leikit ja touhut kyllä tuovat hyvän mielen. Keväällä laitoimme perunat, herneet ja kukat porukalla maahan. Nyt syksyn tullen on mukava ottaa perunoita ja kerätä kukkia maljakkoon omasta maasta.

Täällä on hiukan väki vähentynyt poismuuton takia, vaikka emme millään haluaisi antaa yhtäkään pois. Itselläkin syksyissä on jonkinlaista haikeutta, kun yöt alkaa pimetä ja ilmat kylmetä. Syksy on kyllä kaunistakin ja korjaamme kaikenlaista satoa kesän jälkeen. Marjat, sienet sekä kaikki mikä omassa maassa kasvaa.

Livolla on kesän mittaan käynyt koululla runsaasti erilaisten tapahtumien muodossa vierailijoita. Uimaranta on tosi hyvä ja löytyy helpolla... Mekin kävimme nauttimassa uimarannan ihanasta hiekasta ja uimme.

Ranualla kävimme ihailemassa jääkarhun pentua, toki kaikki eläimet ovat yhtä mieleisiä, mutta jääkarhuja oli suuri joukko ihailemassa niiden temppuja. Ois vain pitänyt vielä keväämmällä käydä. Yhtä ihana se pieni karhu oli siltikin.

Ensi viikolla vielä menen Ouluun ja ajattelin nauttia Eedenissä porukalla sekä sillä kuuluisassa Hop Lopissa, jaksakohan kömpiä tunneleissa, kuten lapset sanoivat. Sen näkee sitten...



Minja ja Milana hiekkaleikeissä

”Elämän sade, koostuu pienistä pisaroista,  
joita hiljalleen tipahtelee  
pisara pisaralta.  
Aina aurinkoinen pisara  
tulee silloin tällöin,  
joka saa elämän loistamaan.”

Kaikille livolaisille hyvää syksyä ja pistäkäähän kynttilä illalla palamaan sekä nauttikaa syksyn illoista. Mukavaa yhteistä aikaa kaikille toivottaa,

Ulla (myös kuvat)

# Sähköä pistorasiasta ja nettiyhteys valokuidusta – toimii!

Palvelut sähköistyvät kovaa vauhtia ja jo nyt verkosta löytyy valtaosa julkishallinnon palveluista, Kela, TE-toimisto, poliisi, maistraatti, kaupunki. Oikeasti toimivat nopeat internet-yhteydet ovat tarjolla kaikille pudasjärveläisille kuituverkon kautta. Tämä on kirjattu myös Pudasjärven kuntasuunnitelmaan joka toimii valtuuston päättämänä ohjenuorana kunnan kehittämisessä.

**KAIRAN KUITU**  
Verkko-osuuskunta



Aloitusilmansuunnaksi on sovittu pohjoisen suunta eli Livo – Pärjänsuo – Sarakylä – Kouva – Syötteen alue – Inattijärvi – Poijula – Hirvaskoski. Näiltä alueilta on liittymäsopimuksia tehty jo lukuisia mutta lisää tarvitaan. Oma verkko-osuuskuntamme toimii sitä paremmin mitä useampi siihen liittyy. Joko Sinä olet tehnyt oman sopimuksesi?

Laajakaista Kaikille 2015 etenee Pudasjärvellä, kun Kairan Kuitu sai valtuustolta toimiluvan ja toimintamahdollisuuden. Elokuun 6. päivänä kaupunginvaltuusto myönsi kaupungin 8 %:n rahoitusosuuden julkiseen tukeen joka on maksimissaan 66 % kuituverkon runkoverkkokustannuksista. Samalla valtuusto myönsi kaupungin takauksen osuuskunnan lainoille. Verkonrakentamisen liittymäsopimusten minimimääräksi päätettiin 200 liittynyttä. Rahoitusneuvottelut pankkien kanssa ovat käynnissä ja tekninen suunnittelu alkamassa.

Laajakaistaterveisin,

**Jari Jussila**

---

## Jumppa syksy 2012

Kuntoklubille!

Taas saamme kokoontua yhteen huhkimaan ja nauttimaan liikunnan riemuista. Syyspuolelle on luvassa ainakin alkuun cd/dvd -painotteista ohjelmaa vetäjän kiireiden vuoksi. Alustava ohjelma voi vielä muuttua suuren inspiraation sattuessa kohdalle ja toiveita otetaan ilolla vastaan. Otahan kaveria käsikynkästä kiinni ja saapukaa koululle alkaen maanantaisin 3.9. klo 19:00. Polkaistaan kausi käyntiin 60 -luvun hittien avulla.

|        |                                   |
|--------|-----------------------------------|
| Vko 36 | 60's aerobic-cd osa 1             |
| Vko 37 | 60's aerobic-cd osa 2             |
| Vko 38 | jumppapallo-dvd, oma pallo mukaan |
| Vko39  | välinekuntopiiri                  |
| Vko 40 | selkäjumppa                       |
| Vko 41 | sanomalehtijumppa                 |
| Vko 42 | kuminauhajumppa                   |
| Vko 44 | perusjumppaa                      |
| Vko 45 | cd/dvd                            |
| Vko 46 | lihaskunto -kuntopiiri            |
| Vko 47 | ranganhuolto/liikkuvuus           |
| Vko 48 | tuolijumppa                       |

Jumpan hinta 2 €/kerta tai 20 €/syksy.

Tervetuloa kaikki mukaan!



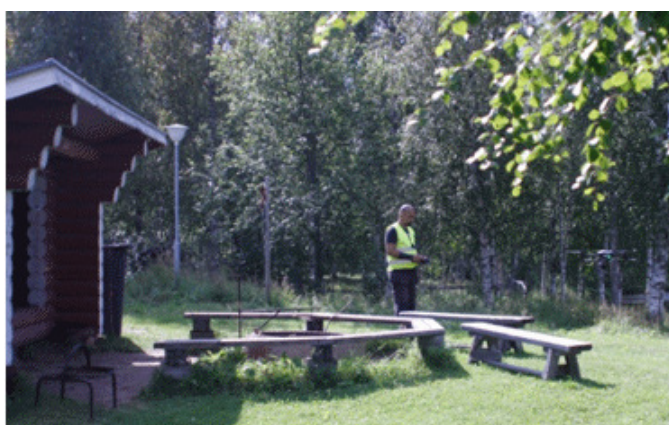
# Kalamatkalla –hankkeen kuulumisia

Vuosi on edennyt vauhdikkaasti ja olemme jo syksyn kynnyksellä. Pudasjärven kaupungilla menossa olevassa Kalamatkalle -hankkeessa osakaskuntien kanssa olemme nostaneet eri puolilta Pudasjärveä esiin alun toistakymmentä kalastuskohdetta, joista tullaan tekemään tarkemmat yhteenedot ja esitykset nettiin. Teon alla on myös paperiset esitteet, joita voidaan mm. luvan myynnin yhteydessä jakaa lupien ostajille.



Tätä pienoishelikopteria ohjattiin maasta käsin.

Elokuun alkupuoliskolla lähes kaikki valitut kalastuskohteet kuvattiin ilmasta radio-ohjattavalla pienoishelikopterilla (kuva 1). Illikaisenkoski, joka sijaitsee Livokkaan kylätalon kohdalla Livojoessa, kuvattiin myös (kuva 2). Kuvaamisen tuloksena ja työstämisen jälkeen saadaan aikaan tietokoneen näytöllä pyöritettäviä panoraamakuvia, jotka tulevat löytymään netistä mm. [www.ijjoki.fi](http://www.ijjoki.fi) -sivulta.



Kuvaaja Dan Vainikainen ohjasi pienoishelikopteria Illikaisenkosken rannalla sijaitsevan laavun edestä.

Hankkeen tavoitteena on entisestään lisätä Iijoen ja sen sivujokien kuten Livojoen tunnettavuutta hyvänä kalastuspaikkana kesälomamatkailijoiden keskuudessa. Selkeästi esiin nostetut kalastuspaikat, ja lyhyet kohdekuvaukset helpottavat kalalle menoa – tämän jälkeen tiedetään mm. mistä voi lupia ostaa ja mitä lupia kussakin kohteessa tarvitaan. Myös saaliskalalajit ja kalastuspaikan laavut sekä alueen yöpymispaikat ja mahdolliset ruokailu- ja vähittäistavarakaupat nostetaan kohdekuvauksissa esille.

Syyskuussa on tarkoitus järjestää aiheeseen liittyen tuotteistamiskoulutus, jossa mietitään ja koostetaan myytäviä kalastusmatkapaketteja, joita matkailijat voivat halutessaan ostaa. Jos jollakin on halukkuutta toimia esimerkiksi kalastuksen paikallisoppaana, syyskuun koulutus on oiva tilaisuus tulla oppimaan ja kuulemaan muiden kokemuksia ja näkemyksiä aiheesta.

Lisätietoja: Mirja Savolainen, Kalamatkalle-hankkeen vetäjä, puh. 050 – 4084 718



Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto: Eurooppa investoi maaseutualueisiin



Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus



**Mirja Savolainen** (myös kuvat)

## Livojokivarren kaavoitustilanne

Livojokivarren kaavoitusluonnos valmistuu syyskuun loppuun mennessä ja se asetetaan yleisesti nähtäville 8.10. alkaen. Alustava yleisötilaisuus kaavoitustilanteesta järjestetään Livon koululla perjantaina 19.10.2012 klo 18.00.

Joulu

# Retkellä Hesassa

Tiistaiamuna 8.5. kello kuusi aamulla, odottelemassa Kurenalustan S-Marketin edessä. Karhupajan porukkaa pikkuhiljaa kerääntyy viileään kevätaamuun odottelemaan muita paikalle tulevia ennen kuin astutaan linja-autoon. Osa tulee autolla, osa kävellen tai pyörällä, muutamia ei näkynyt ollenkaan, taisivat unohtua nukkumaan.

Pienen odotuksen jälkeen päästään linja-auton kyytiin lämpimään ja matka alkaa. Kuski kiertää vähän, poimitaan vielä pari matkailijaa kyytiin, joten meitä on jo siinä vaiheessa reilu parikymmentä. Matka Ouluun ensin on suht´ tylsä, osa nukkuu ja olisi itsekkin jos ei olisi ollut sitä pientä jännitystä, että pääsee ensimmäistä kertaa lentokoneen kyytiin. Puolessa välissä syötiin pientä aamupalaa, että jaksamme odottaa sitten terminaalissa.

Saavuimme perille n. puolitoista tuntia Kurenalta lähdön jälkeen, ja menimme heti näyttämään liput ja turvatarkastuksen läpi odottamaan... Piti ottaa päällysvaatteet pois, ja lopussa kengätkin ennen kuin itse pääsi läpi siitä, että se ei piipannut. Taisipa joku joutua ottamaan jopa vähän enemmänkin. Sitten ei, kun lentokonetta odottamaan.

Meni varmaan jotain puoli tuntia ennen kuin päästiin lentokoneeseen, kerkesi hyvin juoda aamukahvit kahviossa sillä aikaa. Otettiin muutama kuva osasta porukkaa siellä ja katseltiin samalla kun lentokoneita tuli ja meni. Sitten saapui se meidän kone, sellainen valko-puna värinen Norwegianin kone.

Koneeseen astuessa tervehdittiin kapteenia ja lentoemäntiä. Oli aika ahtaan näköistä, mutta penkit oli aika mukavia. Minulle oli lipussa merkattu paikka aivan vasemman siiven juuressa, moottorin viereen. Siinä odotellessa lähtöä alkoi hieman jo jännittää nousua, ja takaraivossa kutitti jotaki, oli tunne kuin olis unohtanu jotakin, mutta ei millään hoksannu mitä.

Ennen nousua lentoemännät kuulutti turvaohjeet ja miten pelastusliivit toimii ja näytti hätäuloskäyntien paikat, jonka jälkeen kone alkoi pikkuhiljaa liikkua. Oli mielenkiintoista katsoa, kun maisemat alkoivat liikkua ensin nopeasti, sitten kone alkoi nousee, moottorien ääni tuntui kovalta vaikka oli varmasti aika paljon äänieristettä välissä. Vähän vielä noustiin ja ruvettiin kaartamaan, se korkeus alkoi tuntua korvissa pikkuhiljaa. Siinä vaiheessa muistin, että purkkaahan se unohtu ostaa matkan ajaksi...

Matka kesti ehkä sen 50 - 55 minuuttia. Ehkä vähän vähemmän, ennen kuin alettiin laskeutumaan Helsingin lähellä. Tultiin kentälle aika pehmeästi, odotin kyllä hetken sellaista pientä töyssähdyttä, kun renkaat osuu asvalttiin.

Taas kerääntyi ryhmään kun päästiin koneesta pois. Sointu taisi kysyä minulta jotain siinä, mutten kuullut vielä mitään, oli korvat menny lukkoon aika pahasti. Joutuvat lopussa vähän huutamaan sitten. Korvien lukkiintumista lukuun ottamatta oli aika mahtava olla lentokoneen kyydissä.

Katseltiin hieman jotain vanhaa yksimoottorista lentokonetta mikä oli pystytetty terminaaliin ennen kuin porukka suuntasi ulospäin. Sieltä otimme pienen odottelun jälkeen linja-auton Helsingin keskustaan. Katselin siinä mennessä maisemia, kaikki näytti hieman erilaiselta mitä oli tottunut näkemään kotona pohjoisessa. Ratikkavaunuja, isoja taloja, wanhoja taloja... Kuvia tuli otettua aika reilusti taas.

Tultiin viimeinkin perille Helsingin rautatieasemalle, se se taisi olla. Siinä oli ne isot kiviset hemmot seinässä lähellä. Hetken päästä lähdettiin porukalla taas katsomaan mitä Helsingin keskustalla oli meille tarjota. Ensimmäisenä mentiin syömään, otettiin jostain kebab-ravintolasta ateriat. Jotkut otti pihviat-



Jarkko Lensi Norwegianin siiven Oulusta Helsinkiin ja takaisin

riaa, jotkut ranskalaisia, jotkut salaatin... Ja sitten kahvit päälle. Oli vain niin harmillisen kuumaa kahvia, ettei kerennyt puolta kuppia juoda ennen kuin porukka alkoi taas lähteä seuraavaan kohteeseen.

Käveltiin siihen Kiasman lähelle, siitä alkoi jo näkyä Eduskuntatalokin jo vähän matkan päässä. Hajannuttiin pieniin ryhmiin, osa meni varmaan shoppailemaan ja osa lähti Kiasmaan, minä mukaan lukien. Kiasma oli aika mielenkiintoinen paikka, ensimmäisenä tuli vastaan marmorilevy mihin piti painaa kädenjälki. Oli varmaan aika moni jättänyt jälkensä siihen, oli marmori jo sen verran kulunut... Seuraavissa huoneissa oli kaikenlaista. Yksi taideteos oli tehty vanhoista CD-levyistä ja taisi toinenkin olla LP-levyistä tehty jotenki. Tosin se mökki mikä oli rakennettu yhden huoneen sisään hieman pisti hämilleen. Toisissa huoneissa oli musiikkia, toisissa valokuvia jne. Taisi se sarjakuvahuone kiinnostaa meikäläistä eniten, siellä oli monenlaista tekijää ollut tekemässä niitä. Lopuksi katseltiin ulos isosta ikkunasta, kun joku taiteilija siellä pihalla väsäsi jotain siihen pihanurmelle. Varmaan patsas tai jotain vastaavaa tulossa siitä.

Kiasmasta tultaessa jäi vielä luppoaikaa, joten suuntasin parin kaverin kanssa katsomaan mitä muuta tarjontaa meidän pääkaupungista löytyy. Käytiin torilla katsomassa myyntikojuja, löydettiin iso ostoskeskus, ja monta hienoa rakennusta. Etenkin ostoskeskusta käytiin katsomassa vähäsen, mutta ei kummemmin, sillä siellä oli turhan monta kerrosta vielä sillä hetkellä tutkittavaksi, meillä piti jo pikkuhiljaa suunnistaa eduskuntataloa kohti.

Tavattiin loppuporukka siinä matkalla, käveltiin sinne eduskuntatalon portaille vähäksi aikaa istumaan kun sinne sisäänkäynnille oli vielä pitkälti jonoa. Siinä istuskeltiin sitten auringonpaisteessa ja katseltiin, kun porukkaa tuli ja meni, taisi siinä olla pari ministeriäkin ja yhdessä autossa jopa ulkomaan liput, en tosin tunnistanut minkä maan se oli. Otettiin vielä ryhmäkuva ennenkuin mentiin jonottamaan.

Sisäänkäynnillä saatiin jonottaa vielä jonkin aikaa, mutta sitten alettiin pikkuhiljaa päästä sisään. Ensimmäisenä turvatarkastukseen taas, olikin jonkinasteisesti tiukempi mitä lentokentällä. No, pääsi kuiteski läpi ilman sen kummempia ongelmia, ja matka jatkui portaisiin heti kun sai vierailijatarran kiinnitettyä paitaan...



Matkalaiset menossa tutustumaan eduskuntataloon

Portaita sai nousta hyvän matkaa ennen kuin sitten päästiin lehterille, siellä oli joku kokous menossa, mikä oli juuri loppumassa, kun Sali alkoi olla jo aika tyhjää täynnä. Meidän oma paikallinen edustaja tuli siihen sitten hieman selittämään miten homma toimii eduskuntatalossa...

Mentiin vähän ajan päästä takaisin alas portaita ja yhteen kokoushuoneeseen vähän sivummalle, niin saatiin kysellä meidän edustajalta kaikenlaista. Lopuksi saatiin vielä kortit muistoksi käynnistä. Pian päästiin taas ulos, ja saatiin omaa aikaa muutama tunti, päätettiin taas kaverin kanssa suunnata ostoskeskus tutkimaan kunnolla. Hieman mentiin kerroksissa sekaisin välillä, kun ei meinannut katutasoa löytyä, mutta löysin sieltä ainakin itselleni pari hyödyllistä kirjaa ja pari kynäsettiä.

Ulos päästyä levähdettiin välillä torilla ja juotiin vähän limsaa janoon ennen matkan jatkumista. Nähtiin raitiovaunu ja päätettiin, että voitais kokeilla matkustaa vähän sellaisen kyydissä. Siitäpä se pieni seikkailu sitten lähti...

Ensimmäisenä löydettiin rautatieasema, mistä eksyttiin jostain syystä metrotunneliin. Haahuiltiin siellä vähän aikaa ennenkuin nähtiin päivänvaloa ja löydettiin raitiovaunupysäkki. Otettiin pienet kahvit ennen kuin hypättiin kyytiin, kun liput ei maksanut kuin vajaa kolme euroa. Siinä sitten matkalla katseltiin maisemia ja, kun kaikennäköstä ihmistä tuli ja meni, kun koitettiin miettiä missä pysähdyttäisiin matkalla, mutta ajateltiin hieman levähtää ensin.

Siinä maisemia katsellessa menikin sitten aikaa, ennenkuin huomattiin että hei, tämä ratikkahan ajaa ympyrää kun alkoi tuttuja taloja vilahdella ohitse... Siinä sitten päädyttiin ajamaan ”rinkiä” ratikalla. Hypättiin kyydistä siinä vaiheessa, kun alkoi kyllästyttää, ja suunnattiin taas torille päin. Oli vielä vähän aikaa, joten istahdimme torille hetkeksi katsomaan ihmisten menoa. Siinä oli kaikenlaista vilinää vielä vaikka iltapäivä jo menossa, taisipa poliisitkin mennä vauhdilla ohi meistä yhdessä välissä, etsivät ilmeisesti jotakuta, kun niin paljon parveilivat siellä.

Sen jälkeen suunnattiin vielä pizzeriaan pienelle välipalalle, ostettiin minipizzat ja vähän juomista siinä ennen kuin ruvettiin kävelemään taas rautatieaseman suuntaan. Pienen haahuilun jälkeen alettiin löytää muuta porukkaa, ja sitten vain odoteltiin, että kaikki tulivat paikalle, että päästään ajamaan lentokentälle päin...

Lentokentällä taas käytiin läpi jo tällä kertaa tuttu rutiini, ennenkuin mentiin taas kahvioon istumaan ja odottamaan lentokonetta saapuvaksi. Tällä kertaa ei enää oikeastaan jännittänyt enää niin se odottelu. Porukka jutтели siinä keskenään missä kukakin kävi sen muutaman tunnin aikana.

Pianhan se tuttu Norwegianin kone saapuikin, ja pääsin näköjään jopa istumaan melkein entiseen tuttuun paikkaankin, siihen vasemmalle puolen aivan siiven juureen. Siinä kuunneltiin taas samat varoitukset ja ohjeet läpi ennenkä noustiin Oulua kohti.

Siinä ylhäällä huomasin, että oli aivan mahtavat maisemat iltauringossa ylhäältä katsottuna, tuli pari kuvaakin napattua... Harmi vaan että Oulussa huomasin että kameran kortti oli jostain syystä tyhjentynyt itsestään. No, sellaista sattuu.



Linja-automatka Oulusta Pudasjärvelle tulikin sitten vietettyä aikalailla torkkuen, sitä alkoi olla pikkuhiljaa aika väsynyt koko päivän reissaamisesta. Saavuttiin joskus puolen yön maissa viimeinkin Kurenalle. Siinä sitten toivotettiin muulle porukkaa hyvät yöt ja lähdettiin kotiin nukkumaan.

Kaiken kaikkiaan oli aika mahtava reissu, ainakin tällaiselle, joka ei koskaan eläissään ollut käynyt Hessa tai ollut lentokoneen kyydissä. Opim kaikenlaista uutta, näin kaikenlaista mielenkiintoista ja lisäksi sain pari matkamuistoakin mukaan. Voisi joskus tuumailla uusintaakin, jos tulee tilaisuus.

**Jarkko Tarujärvi** (myös kuvat)

---

## Kesäseurat Livolla



Matti Kurkela palvelusvuorossa.  
(Kuva: Hannele Puhakka)

Livon koululla järjestettiin tänäkin kesänä kesäseurat. Ilmoittelusta päätelimme, että seurat ovat lyhentyneet jo yhden puheen seuroiksi, vaan mukavalta tuntui, että kuitenkin kaksi puhetta saatiin kuulla.

Seuroissa palvelivat Jumalan sanalla Osmo Sarajärvi ja Matti Kurkela. Vaikka uskovaisia on viime aikoina leimattu vakavilla synneillä, eikä tämä julkisuus ole ollut mieleistä, on Jumala tehnyt tänäkin aikana työtään. Se on laittanut pahankin palvelemaan hyviä tarkoituksiaan. Jumala tahtoo koota kaikki kuuliaisit lapsensa luoksensa taivaaseen.

**Anni-Inkeri**

# MP-Huippuajojen paraati Livolla 28.7.2012

PMC-Pudasjärvi järjesti neljännet MP-Huippuajot Iso-Syötteen hulppeissa maisemissa yhteistyössä Hotelli Iso-Syötteen ja muiden yhteistyökumppaneidensa kanssa. Kaikille pyörämerkeille avoin kokoontumisajo on vakiinnuttanut paikkansa heinäkuun viimeiseen viikonloppuun.

Puolen vuoden uurastus oli takana ja infopiste avattiin klo 10.00 perjantaiamuna. Moottoripyöriä saapui tasaisena virtana koko päivän kiihtyen iltapäivän ja alkuillan aikana. Motoristeja ympäri Suomen saapui perjantain aikana vajaa neljäsataa. Pohjoisin kävijä Utsjoelta ja eteläisin Helsingistä. Illan riennoista vastasi Grooving High Allstars. Tarjolla oli myös karaokea, diskoa ja yhteen kuuluvuuden tunnetta.



Komea sininen menopeli!

Lauantaina vastaanotto avattiin klo 10.00 ja päivän päätapahtuma eli moottoripyörien paraati starttasi klo 12.00. Enduropyörät ajoivat oman paraatin pitkin metsäteitä ja starttasi heti pääparaatin jälkeen. Paraatit on järjestetty joka vuosi eri paikkaan, tällä kertaa molemmat paraatit suuntasivat Livon kylätalolle, johon saapui noin 70 moottoripyörää näyttävässä kulkueessa. Livolla oli järjestetty motoristeille erilaista toimintaa, makkaraa ja lätytkahvia unohtamatta. Paluumatka Iso-Syötteelle tapahtui omaan tahtiin.

Syötteelle jääneille oli järjestetty erilaisia ulkopelejä ja virallinen iltapäivätapahtuma alkoi klo 15.00 parituntisella trubaduuriesityksellä. Iltapäivää jatkettiin ulkona karaokella ja pihatansseilla. Illan riennoista hotellilla vastasi vaudeville.



Melkoinen määrä moottoripyöriä Aimon aukion koristeena!

Tänä vuonna Iso-Syötteellä hauskaa piti yli neljäsataa motoristia. Sää oli helteinen, eikä sateet haitanneet tunnelmaa. Erityiskiitos Livon kyläyhdistykselle, kun autoitte meitä järjestämään vieraillemme unohtumattomia kokemuksia.

Yhteistyöterveisin,

**Vesa Tihinen**  
vpj PMC-Pudasjärvi

# Eräleiri 2012



Eräleiriläiset vuosimallia 2012

Heinäkuun lopulla järjestettiin taas eräleiri yhdessä Livokkaan, Riistanhoitoyhdistyksen ja Livon metsästysseuran kanssa. Tukijoina olivat Pudasjärven kaupunki ja Osuuspankki sekä ammuntojen osalta Anon ase ja tukku.

Leiri kiinnosti taas mukavasti, osallistujia oli 22 poikaa, joista yksi sairastui kesken kaiken ja joutui lähtemään kotiin. 10 – 14 -vuotiaiden poikien kanssa peuhattiin viisi päivää vai pitäisköhän sanoa, että viisi vuorokautta. Leiriläisiä oli Pudasjärven lisäksi Oulusta, Kiimingistä, Ranualta ja oli pa yksi poika Lohjalta saakka.

Ohjelmassa oli eräopetusta, metsästäjätkintoon tähtäävää koulutusta ja tietenkin uintia. Ranuan eläinpuistossa tutustuttiin eläimiin ja lintuihin vähän tarkemmin. Se oli mukava reissu. Metsästyskortin sai 66 prosenttia tutkintoon osallistuneista. Tämä tulos oli erittäin hyvä.

Allekirjoittaneelle leiri oli nyt helppo, kun oli kyläpäällikkö Ari kaverina ilta- ja yövalvojana sekä muita iltaohjelman järjestäjiä. Keittiövastaavat Leila ja Erja tekivät kaikkensa leirin onnistumiseksi. Kiitos heille sekä muille työntekijöille!

Pudasjärven Riistanhoitoyhdistys ry,  
Livon metsästysseura ja Livokas ry  
**KIITTÄVÄT**  
Pudasjärven Osuuspankkia, Pudasjärven  
kaupunkia, Nevakiveä, E&T Puurusta,  
Elina Uusi-Illikaista ja Anon Ase ja Tuk-  
kua saamastaan tuesta leirin järjestämi-  
seen.

Monet pojista kyselivät jo pääsyä ensi kesän leirille, jos se järjestetään. MAHDOLLISESTI.

Kiitokset leirin onnistumisesta kaikille osallistuneille sekä tukijoille!

Alpo

# Suomi Startin kuulumisia

Terveisiä Suomi Startista, maahanmuuttajien suomen kielen kurssilta. Kesä mennä hujahti kuin siivillä ja syksy kolkuttelee ovella. Luonto näyttää parhaat puolensa syksyn väriloistossaan, hieman erilaisessa kuin kesällä. Aamuisin voi tuntea raikkaat tuulahdukset ja aavistuksen lähestyvistä syksystä ja talvesta. On onni saada asua Suomessa ja kokea vaihtuvat vuodenaajat!



Kongolaisia lapsia kesäkoulussa Livolla

Meillä täällä Suomi Startissa on ollut monenlaisia touhuita ja tohinaa kuluneen vuoden aikana. Oppilaita on ollut 13 eri maasta, 25 kaikkiaan. Kielien kirjo on ollut hyvin rikas kaikkienensa; arabia, englantia, venäjää, swahiliä, somaliaa, kinjandua, viroa ja kurdiä. Yhteisenä tavoitteena suomen kielen oppiminen ja kotoutuminen Suomeen, Pudasjärvelle. Alkuvuodesta suomen kielen teoriaa opetti Olga Evdokimova ja hänen jäädessä äitiyslomalle maaliskuussa Katja Ruunaniemi otti haasteellisen pestin vastaan. Suomi Startin suomen kielen opetukseen kuuluu paljon

muutakin kuin luokassa istumista. Olemme käyneet vierailulla muutamilla kylillä ja osallistuneet kylillä järjestettävään toimintaan. Myös pienten koululaisten kanssa olemme tehneet yhteisiä juttuja; toiminnallinen monikulttuurinen iltakoulu ja ulkoilupäivä. Kansalaisopisto on tarjonnut mahdollisuuden Liisa Pöläsen johdolla videoiden tekemiseen ja kuvan muokkaamiseen, Liikuntaa kaikille – hankkeen Elina Uusi-Illikaisen johdolla on vetreytetty kehoa sekä kohotettu kuntoa. Suomen kieltä voi opetella monin eri tavoin, sen olemme huomanneet. Suomi Startin oppilaista osa on ollut työharjoittelussa ja siten vahvistanut omaa suomen kielen taitoaan ja kotoutumista Pudasjärvelle. Yksi kevät lukukauden oppilaista on **Valentina Anttila**. Hän on kesän touhunnut Livon koululla ja tullut tutuksi varmasti monelle kyläläiselle ja lomalaiselle. Touhun ihmisenä, Valentina on tykännyt kovasti työharjoittelustaan Livokkaalla.

Kesäkoulu avasi ovensa 4.6. ja siihen oppilaita saapuivat maaliskuussa Pudasjärvelle saapuneiden kongolaisten perheiden aikuiset, 12 eri-ikäistä naista. Kesäkuun ajan opiskeltiin suomen kielen alkeita, tutustuttiin ympäristöön ja opeteltiin uimaan. Kesäkoulussa lisäkäsipareina meillä oli yksi työharjoittelija ja yksi vapaaehtoinen. Ernesto ja Ali olivat verraton apu koska ovat itse aikanaan Suomeen muuttaessaan joutuneet kokemaan suomen kielen oppimisen haasteellisuuden aikuisiällä. Lapsille se näyttää olevan helppoa ja hyvin luontevaa, mutta aikuinen joutuu tekemään huomattavasti enemmän töitä asian suhteen. Kesäkoulun kokoonpano vahvistettuna kahdella rouvalla, jotka ehtivät olla keväällä vähän aikaa Suomi Startissa, jatkoimme opiskelua 13.8.. Viikko-ohjelma koostuu syyslukukaudellakin monista erilaisista toiminnoista, on kädentaitoa, musiikkia, liikuntaa ja tietysti sitä teoriaa. Iloinen puheensorina ja hyöriä täyttävät vanhan puutalon Kauppatien varrella jokaisena arki- tai lauantai-illana, kun oppilaat saapuvat kouluun. Lähipäivinä alamme valmistautumaan syksyn ja talven odotteluun opettelemalla talvivaate-sanastoa. Pipo ja toppahousut tulevat tutuiksi, kun lähдемme Topi - torille ostoksille. On mielenkiintoista kokea ja nähdä mitä onkaan jouluun mennessä opittu!



Kesäkoululaiset kokoontuneena Livon koululle 18.6.2012

Mukavaa ja aurinkoista syksyä livolaisille toivottelee,

**Ylitalon Paula ja Suomi Starttilaiset**

# Urho Koivukankaan sotapäiväkirjat

Ajalla 5.3.1940 – 23.6.1941

## 1.8.1940

Kylmä ilma. Kenttälinnoitustöitä.

## 2.8.1940

Vähän lämpimämpää, työpalvelusta.

## 3.8.1940

Työpalvelusta, kylmä ilma, ukkosta ja raesade.

## 4.8.1940

Ensimmäinen pouta pitkiin aikoihin, vähän lämpimämpää, käytiin Iijärven rannalla Jumalanpalvelustilaisuudessa.

## 5.8.1940

Hyvä pouta, kova tuuli. Harjoituksia.

## 6.8.1940

Hyvä pouta, ammuntaa (pk. ja kp.).

## 7.8.1940

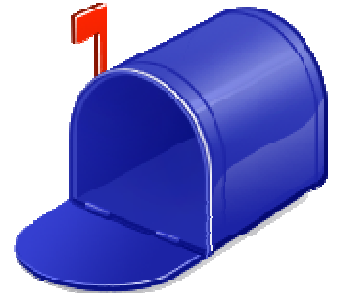
Vesisade, valmistin toimistossa tililistoja (samoin edellisinä päivinä niitä ja avustuslistoja ym.).

## 8.8.1940

Vesisade. Nyt taas on muuttohuhut puhenna ollu jo pitemmän aikaa. 4:n ja 8:n kuun miehet vietäneen joko Hyrynsalmelle tai Ouluun. Siitä ei ole varmaa. Vuoden miehet jäänevät toistaiseksi vielä tänne. Kyllä täältä jo malttas lähteä, vaikka melkein minne, tympäsee tämä homma ja varsinkin tämä paikka, jossa on pian oltu 2 kk:ta niin kovin ja vielä sitten se jälellä oleva runsaan kolmen kuun palvelusaika! Milloin koittaa pois pääsy? Siiviiliin! Vapauteen! Kotiin!

## 9.8.1940

Sade-ilmaa edelleen, pohjoistuuli. Kenttälinnoitustöitä (samoin kahtena edellisenä päivänä). Valmistelin tililistoja, miehistöluetteloita ym. toimistossa, samoin eilen. Tuntuu niin ikävältä ja pitkältä aika, kun ei tule edes kirjeitä, eikä mitään tietoja kotikylältä päin (ei ole tullu moneen viikkoon). Ljeko vika sitten postihommassa vai missä? Sitä ei arvaa, joka ei ole asunut ja kokenut tässä tilanteessa ja oloissa, kesäkauden, kuinka suuren arvon sitä panee vapaudelle, rauhalliselle kotielämälle, kuinka kaihoilla muistelee menneitä aikoja! Täällä tämän aiken oppii ymmärtämään ja tajuamaan. Täällä on suuresta merkityksestä kirje, milloin sen sattuu saamaan, pienikin kortti tai tervehdys kotikylän tutuilta ja kasvintovereilta on niin tervetullut, virkistävä ja lohduttava. Mutta sekini huvi näyttää loppuneen.



## 10.8.1940

Pilveilevää, vähän lämpimämpää. Linnoitus- ja muuttojärjestelytöitä.

## 11.8.1940

Tiili. Toimistossa miehistöluettelo tehtiin s.k. piireittäin. Tuli tieto, että aamuvarhaisella lähetään (Täällä on ollu koko kesän ajan mitättömän vähä sääskiä ja muita syöpäläisiä). Lämmin pouta. (2.8. Auto-onnettomuus Iijärven rannalla, useita loukkautuneita).

## 12.8.1940

Vesisade, lämmin ilma, ei vielä tullut lähtöä.

## 13.8.1940

Raitis ilma, sadekuuroja, ei vieläkään lähtöä. Sitä odotellessa on nyt mennyt aivan jouten pyhästä asti ja sen takia on herätyksetkin ollu puoli 5 maissa aamuisin. Jälleen enteitä, että uusiintuu juhannuksen aikuinen uhka Suomelle, sillä Ryssä on taas luvannut lahjan Suomelle ja tietäänhän se, mitä laatua se ryssän "lahja" on! ...

Jv. koul. keskus 5. oli ensimmäinen joukko-osasto, johon astuin palvelukseen ja samaa lie ollu vielä Oulussakin. Sitten Kuusamossa se oli 2./ I / JR 40 (enemmän ajan jossa olin.) Ja nyt täällä Suomussalmella, Kiantajärven rannalla, lähellä Kirkonkylän raunioita jossa ollaan, se on 1./ IV / R 11.

## 14.8.1940

Kaunis ilma. Vihdoinkin lähettiin Vanttajasta autoilla kohti etelää, kaikki pataljoonan 8. ja 4. kuunmiehet (sitä nuoremmat sinne vielä jäivät, minne lie siirretty ne?). Päämäärästä ei ollu tietoa, ennen kuin täällä perillä, mentiin jo toistakymmentä kilometriä sivu pataljoonan esikunnasta, osa autoista kerkesi jo yli lossipaikasta (joka on arviolta lähemmäs km). Nekin joutui palaamaan takaisin ja mentiin esikuntaan, jossa Majuri jaotteli uuden pataljoonan komppanioihin 1. komppanian leiripaikasta ei meillä ollu tietoa. Lähettiin marssimaan takasi lossille päin se toistakymmentä km. Tänne on Vanttajasta siinä 160:n km:n paikkeilla. Oli hauskaa taas pitkästä

aikaa olla matkalla, tuntemattomia kauniita järviä ja vaarallisempia, loppupuolella matkaa ajettiin halki talveellisia kuuluisia taistelu-alueita. Outoja vaikutelmia ja mietteitä tunsin varmaan jokainen näitä nähdessä, pitkin tienvarsia oli ryssien hakokatoja, kaikenlaisia törkyä ja kamaa, kärryistä ja rekiistä lähtiin, lakkeihin, huopakenkärisoihin ym. asti, kaikkea mahdollista siltä väliltä. Paikoin oli laajalti puut paljaita, näkiintyneitten hevosten ne jyrskittyä, puut särkyneitä, talot poltettuja, maa kaivettua ja pommituksien repimää, ryssien ja hevosten hautapaikkoja siellä täällä. Paikoin näkyy vieläkin konien ja eipä ole mahdoton ihmisruumiidenkin jätteitä. Tässäkin, jossa ollaan majoitettu on ryssät ollu saaroksissa (ja kaikkia siivotonta mädäntynyttä jätettä on joka paikassa ja inhoittava haju paikoin.) Muuten tämä olisi komeaa ja kaunista seutua, täällä näkyy koivikoita, joita harvoin näki Kuusamossa. Tämä Kiantajärvi on iso, jotain 7 tai 8 peninkulmaa pitkä, jossa oikea laivakin näkyy välittävän liikennettä. Tätä järveä pitkin on ne ryssät, jotka ovat pelastuneet, paenneet sinne mistä ovat tulleetkin, paljo niitä kuuluu jääneen järveen. Ei tee mieli liioin juoda järvestä (ruokavesi on jollain suolapitoisella pulverilla kyllästettyjä). Kirkonkylä ja kirkkokin on kaikki raunioina. Kirkontornissa on ryssillä ollut kuularuusut, tykit ym. ja sen vuoksi on täytynyt suomalaisten tykeillä ampua se hajalle.

#### 15.8.1940

Lämmin ilma, sadetta. Täällä tuntuu vastahakoselle heti alusta lähtiin, kun on heti aamusta riviin joutuminen, ruokailu ja kaikki tapahtuu kokoontumalla neliriviin ja töitä varhaisemmasta myöhäisempään, kuin muualla koko aikana. Ruoka tavattoman keuhkoa ja vähän, pienempien voinappi annetaan aamusaikan aikana ja sen on riitettävä päiväksi, kovaa maalaistekoleipää ja keitot höystöttömiä, huonoja (Kyllä nyt taittiin paikkaan joutua ...). Vanttajasta haluttiin pois, mutta siellä oli sentään varsinkin yhdellä aikaa, hyvät ruuat tähän verrattuna.

#### 16.8.1940

Vesisadetta, lämmin ilma, työpalvelusta (löysin kiväärinpatruunoja metsästä).

#### 17.8.1940

Lämmin ilma, työpalvelusta (näin jonkun 50 metrin päässä tienvierellä istuvan siviilimiehen, joka vaikutti omituisen tutulta, vaikkei kasvopiirteitä nähnyt. Se oli kirjailija Ilmari Kianto. Tässä lähellä on osoitin: "Turjanlinna", joka on hänen asuntonsa).

#### 18.8.1940

Lämmin ilma. Kunniantekoharjoituksia (2 tuntia uudessa paikassa, entisissä paikassa ei ollut kuin joskus ½ tuntia pyhinä sitä). Aamulla kahvi, korpun kans. Päivällä kävin "Korpi-Kainuun" Kirjailijan (Turjanlinna) raunioilla, sinne on tästä n. 4 - 5 km. Koko matkan sinnekin on talveelliset taistelualueet kaikkine siihen kuuluvine jätteineen, puut ammusten repimää. Kyllä on Suomussalmenkin yli vainon ja vihan aalto vyörynyt, kenties ankarammin, kuin milloinkaan ennen. Kirjailijan laittamia, omatyylisiä runoasuisia kilpejä oli tienosoittimina tämän tästä, joissa pääsisältönä oli ryssän saastan ja muiston kirous, ja kauan kestää ennen kuin nämät näkyvätkin jäljet häviävät, muistot ei milloinkaan.



#### 19.8.1940

Raitis ilma. Työpalvelusta, täällä näkyy olevan aina päivässä töitä, jona on kenttien siivousta, teiden tekoa ym. ja kahteen toviin suljetun harjoituksen kertausta, toista tuntia aina kerrallaan, ihan yhtenäin. Eri lujat päivät täällä kuin esim. Vanttajassa. (ja missään muualla tähän mennessä). Palvelus alkaa jo kello 7 ja kestää viiteen asti illalla yhtenäin (paitsi ruokailu aika toista tuntia) ja siihen lisäksi usein ylitöitä. Muualla on palvelus alkanut 8 aamulla, puoli viiteen illalla ja siltä on ollut taukoja ja muita väljempää hetkiä, täällä ei ollenkaan. Täällä on sellaiset päällysmiehet (eivät varmaan ole pitkäikäisiä jos sota tulisi), huutavat ja haukkuvat ...

#### 20.8.1940

Vesisadetta, kovaa ukkosen jyryää itä-etelällä. Työpalvelusta ym.

#### 21.8.1940

Lämmintä, vesisade. Avojärjestyksen muotoja harjoituksissa.

#### 22.8.1940

Lämmin ilma. Työpalvelusta koko päivän, tuntuu lapsellisilta tällaiset työt kuin on täällä, kenttien tasausta ja pikku kivillä niiden ja teiden reunustamista.

#### 23.8.1940

Työpalvelusta koko päivän, lämmin ilma. Kova vesisade itäpäivällä.

#### 24.8.1940

Työpalvelusta, aloitettiin kenttälinnotustyöt, lämmintä vesisadetta.

#### 25.8.1940

Lämmin ilma, 1 tunti kunniantekoharjoituksia. Omituista tänä sadekesänä on että pyhäpäivin on satamaton, niin oli tänäkin samoin viime ja sitä ennemmäisinä pyhinä. Täällä olen kirjoitellut vapaa-aikoina paljon loma-anomuksia toisille, itelle ei ole tullu vielä kirjoitettua.

#### 26.8.1940

Työpalvelusta, raitis ilma.

#### 27.8.1940

Raitis ilma, vesisadekuuroja, kuulu ukkosen jyrynää länsietelältä. Työpalvelusta.

#### 28.8.1940

Satamatonta. Kenttävarustustöitä. Kävin illalla hevosia Alajärveltä (n. 13km).

#### 29.8.1940

Vesisade. Työpalvelusta. Vartiovuoro minulla ensikerran täällä, ei tärte olla kuin 2 tovia yht. 4 tuntia vrk. Vartiossa, siis puolta vähemmän kuin muualla.

#### 30.8.1940

Lämmin ilma, illalla vesisade. Työpalvelusta.

#### 31.8.1940

Lämmin pouta, työpalvelusta. Tämän komppanian päällikkönä on Ratsumestari Paavola.(Kapteenin arvoinen). Hän on "Indiaanin" mallinen olennoitaan, teräväkatseinen ja ääninen. Vänrikeidenni täytyy asennossa häntä puhutella. Lomalla on tästä komppaniasta aina enempi miehiä, kuin mitä Pataljoonan lomaprocentti sisältää. Ratsumestarin puolto on miltei samaa kuin Patalj. komentajan.

---

## Livokkaan kesä

Livokkaan kesätapahtumakausi alkoi perinteisesti Karhunveistoviikon merkeissä toukokuussa. Livokkaan sakkii oli tänä vuonna kehitelty erityisesti sahaajien toivomuksesta viikolle oheisohjelmaa runsaasti. Oli saatu maan parhaimpiin kokkeihin kuuluva Alpo Illikainen kokkaamaan paellapannulla maukasta evästä, metsämiesten ja muidenkin iloksi konekarhu koiria haukuttamaan, karhuammuntarata, Lapland Picturesin luontokuvia diaesityksenä, patikointiretki Vitikkosaareen, Tiina Pitkänen tanssittamaan Ruostehoville ja tietysti perinteinen pikasahauskilpailu ja toisen kerran kilpailtu pöllinheiton SM-kilpailu.

Valitettavasti ponnistelut oheisohjelmia varten eivät riittäneet tuomaan sahaajia ja kävijöitä, tansseissakin oli vain muutamia lipun ostajia, vaikka esiintyjä oli mitä parhaimmasta päästä. Sahaajia oli tapahtumien päällekkäisyyksien vuoksi tänä vuonna vähemmän kuin koskaan ennen ja vieraitakaan tapahtuma ei tuonut kovinkaan suuria määriä. Liekö kylmä ja sateinen viikko verottanut osallistujia vai onko aika jo mennyt kokonaisuutena tapahtuman ohitse?! Varmaan ensi vuoden karhunveistoviikon tarpeellisuutta mietitään tarkasti.



Koira ja konekarhu

Karhunveistoviikosta pitää vielä mainita sellainen asia, että meillä oli pikasahauskilpailussa tänä vuonna aivan huikeat tuomarit: Sointu Veivo ja Paula Ylitalo. He paneutuivat tehtävänsä todella antaumuksella ja kaikki osanottajat saivat todella asiantuntevat palautteet. Kiitos vielä kerran molemmille! Pikasahauskilpailun voitti Esko Heikura hienolla jänis-työllään.

Livokkaan kesäaika alkoi sunnuntaina 3.6. perinteisellä kesänaloitushartauksella. Tapahtuma keräsi jälleen perinteisesti parikymmentä osanottajaa. Pappina oli tällä kertaa Juha Kukurainen. Samalla myös aloitimme jälleen Koulun kesäsunnuntaiset aukioloajat.

Juhannusviikolla saimme vieraiksi suomalaisia ja kongolaisia kesäkoululaisia sekä Toukolan Birgitalta ja Matilta kesäasukeiksi todella mainiot karvaiset kaverukset Mikin, Hessun ja Pikku Pässin. Siinä onkin ollut sängen vaatava kolmikko ruokailun suhteen, sillä olivat tainneet oppia Toukolassa hyvään ruokapalveluun. Välillä vaatava määkiminen kuuluu kilometrin päähän, kun herrat huutavat iltaleipiään. Itse asiassa herrat ovat olleet oikein sopivia kesäasukkaita Koululle, koska ovat olleet oikein ihmisystävällisiä ja rapsutuksia vaativia, välillä kopaten koparalla, jos ei muuten rapsutuksia ole tullut tarpeeksi.



Livon koulun ihanat kesäasukit

olisimme hänetkin kyllä Leilan ohella pitäneet vielä pitempäänkin. Erja osasi loihtia monenlaiset ruoka- ja leivontaherkut. Itse asiassa Erja leipoi useana päivänä meidän uudessa suurtaloussuunnissa rieskaa lentopallopäivää varten ja se oli niin hyvää, että sitä on kysely vielä myöhemminkin, että eikö se Erja ole enää töissä, kun rieskaa olisi voinut ostaa...

Miehet ovat keskittyneet kioskinpidon ohella maalaamiseen. Markku on saanut Jarkon ja kylätalkkari-Aimon avustuksella maalattua kaikki Koulun ovet, ovenpielet ja rappurallit. Koulu on nyt lopultakin viimeistellyn ja valmiin näköinen. Silmä lepää väkisinkin, kun saapuu esim. Koulun katoksen alle. Jarkko on yksi koko Koulun tärkeimmistä lenkeistä, sillä hän on niin monitaitoinen ja –tietoinen Koulun asioista ja lähes aina paikalla. Ilman Jarkkoa emme enää pärjäisi! Nyt muuten Jarkolla on teon alla uusi hieno seinämaalauk... Kannattaa käydä tutustumassa! Kylätalkkarimme Aimo on myös touhunnut monenlaista tuiki tarpeellista koko kesän ja Koulun ympäristö onkin taas kohentunut melkoisesti ja entiset parannukset pysyneet kohentuneena. Monen tapahtuman valmistelu ja jälkityöt olisi myös jäänyt talkoolaisten hartioille ilman Aimoa.

Koko kesän meillä ahersi myös työharjoittelussa ylilivolainen Valentina Anttila. Valentina oli melkoinen touhutäti ja ahersikin sekä sisällä että ulkona kovasti. Valentina oppi talon tavat melko nopeasti, vaikka kieliongelmiä välillä hieman olikin. Selvisimme niistä kuitenkin hienosti ja Valentinan kielitaito kohentui kesän aikana väkisinkin ja uusia sanoja on löytynyt koko ajan. Heinäkuun superviikkoina meillä oli myös livolainen nuori neito Marjo Niskasaari, jonka apu oli korvaamatonta kiireviikkoina. Marjo taisi joutua kyllä melkoiseen pyörytykseen kahden viikon aikana, sillä töitä riitti varmasti ihan juostavaksi asti.

Heinäkuun kiireistä päästyämme ohi, elokuun puolivälissä saimme jälleen reilut neljäkymmentä 08-lenkki –pyöräilijää pysähtymään ja virkistäytymään kahvin, munkin ja voileipien merkeissä. Reilussa puolessa tunnissa kaikki oli ohi ja pyöräilijät lähtivät jatkamaan matkaa Syötteelle lepäämään yön yli seuraavan päivän paluumatkaa varten.

Tapahtumia on ollut melkoisesti koko kesän ja ilman ammattitaitoisia työntekijöitä ja ahkeria talkoolaisia mikään ei olisi sujunut niin hienosti. Suuret kiitokset kaikille!! Muuten kuin tapahtumien puolesta, kesä on ollut ehkä hieman hiljaisempi kuin aikaisemmin. Varmaan kylmä ja sateinen kesä vaikutti siihenkin, että ihmiset eivät liikkuneet niin kuin aikaisempina vuosina. Onneksi heinäkuun lopun leirit ja hieman lämpimämmät kelit toivat jäätelöiden syöjiäkin jälleen Koululle. Kaikesta huolimatta syksyn ja talven on jälleen hyvä tulla.



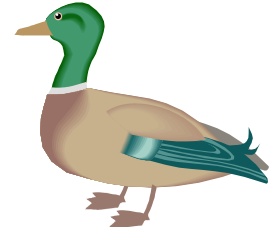
Jarkko maalamassa uusinta seinämaalusta

**Minna**

# Livon metsästysseuran kesäkokous

Metsästysseura kokoontui 5.8.2012 koululla kahdeksantoista jäsenen voimin. Kokouskahvien jälkeen ruodittiin syksyn metsästysasiat järjestykseen, päätettiin mm. seuraavaa:

Seuran jäsenmaksuksi päätettiin 10 euroa/jäsen. Vieraslupien myyntiin tehtiin muutoksia jatkoa varten. Jäsen voi ottaa jatkossa kerralla mukaansa kaksi vierasta metsästäjää, molemmille pitää maksaa vieraslupa ja he metsästävät isännän kiintiön puitteissa. Kahden päivän vieraslupa maksaa 10 euroa ja koko kausi 30 euroa vierasta kohden. Aintio-ojalle myydään sorsastuslupia vieraille jatkossakin. Lupa maksaa 10 euroa ja se on voimassa 10.9. asti, lupa ei edellytä jäsenen mukanaoloa.



Maalinnunmetsästyksessä päätettiin edellisen syksyn tapaan kiintiöidä 2 metsolintua jäsentä kohden, vieraan saama lintu on pois isännän kiintiöstä.

Lupia myyvät Kalle Perttu (040 – 5164 349) Kurenalla sekä Livolla Niilo Kokko (040 – 7205 043) ja Alpo Turpeinen (0400 – 243 142). Luvan ostajat muistakaa palauttaa jäsenkortin takana oleva saalistietolomake talvikokoukseen mennessä luvanmyyjille tai Livon koulun ulko-ovella olevaan metsästysseuran postilaatikkoon. Palauttaminen on tärkeää saalistilastoinnin takia, palauttamatta jättämisestä on rangaistu kaksinkertaisella jäsenmaksulla seuraavana syksynä.

Seuraan hyväksyttiin uusina jäseninä Kari Komulainen, Arolan vävyjä sekä Esko Järvenmäki, tilallinen Kirsiojanvarresta.

Virkistävää ja turvallista jahtisyksyä kaikille toivottaa,

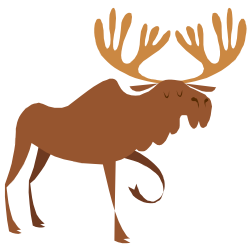
**Jussi Perttu**  
pj Livon metsästysseura

---

## Hirvimiesten kuulumisia

Vuoden 2012 hirvenmetsästys käynnistyy jälleen syyskuun viimeinen lauantai elikkä tänä vuonna lauantaina 29.9.2012.

Livon hirviporukka koottiin kesäkokouksessa ja osallistujia tuli 24 jako-osuutta, eniten pitkään aikaan. Kaatolupia meillä on riittävästi; 7 aikaista ja 8 vasaa. Hirvikanta näyttää erittäin heikolta. Tänä aamuna 19.8. kävin pyöräilemässä Kirsiojan molemmin puolin, jossa tähän aikaan vuotta on paljon hirven jälkiä, vaan eipä ollut nyt kuin yhdet jäljet ja liekö nekään tämän kesäiset.



Jospa me edes peijashirvi saataisiin, että päästäisiin kyläläisten kanssa käristystä rotostelevaan. Toki on mukava päästä taas mukavan porukan kanssa metsälle ja nuotille makkaran paistoon, jossa kuulee parhaat jutut ja näkemään kuka meistä uskaltaa oikein kunnolla totisella naamalla valehella. Se sosiaalinen puolihan tässä on tärkeä meille kaikille.

Käykääpä hirvimiehet tarkkuuttamassa aseet ennen metsästyksen alkua.

Mukavaa syksyä kaikille,

**Alpo**

**P.S. HIRVIPORUKAN TALKOOT KODALLA 15.9 KELLO 10.00 ALKAEN siivousta ym.**

# Kylätalot palvelukeskuksiksi

Yksi tarina sivukyliltä vaikuttaa saavan onnellisen lopun. Kyläkoulu Posion Kuloharjusta lopetettiin tänä keväänä, mutta koulurakennus saa uuden elämän. Kuloharjun kyläseura osti heinäkuussa Posion kunnalta rakennuksen tarkoituksenaan muokata siitä itselleen kylätalon. Vanha koulu pääsee arvoiseensa käyttöön, kun se saa jatkossakin palvelua alueen asukkaita ja nyt myös mökkiläisiä. Talolla käy kova huike. Sinne kunnostetaan vuokra-asuntoa ja nykyään harvinaista kyläkauppaa. Kaupan ja kylätalon avajaisia vietetään 8.9. Kiitos kuuluu ahkeralle kyläseuralle.

Kun sivukyliltä siirretään kunnallisia palveluita tai muita toimintoja kuntakeskuksiin, jäljelle jää tyhjiä rakennuksia. Näitä rakennuksia tulisi valjastaa kyläläisten käyttöön muokkaamalla niistä monipuolisia toimintoja sisältäviksi kylätaloiksi. Hyvä esimerkki tällaisesta talosta Pudasjärven Livon kylästä. Kyläyhdistyksen omistamassa entisessä koulussa toimii palvelukeskus, jossa sijaitsee harrastetilojen lisäksi tietotupa, kirjasto, suoramyyntipiste, kirpputori, lääkekaappi sekä pieni kyläkauppa.



Livon koulu kesällä 2012

Kylätaloille kehitettävien palveluiden tulisi lähteä alueen yksilöllisistä tarpeista. Jokaisella kylällä ei kannata olla omaa taloa, vaan voimia tulisi yhdistää. Uskallus ja mielikuvitus ovat rajana toimintoja keksittäessä. Maamme kylätaloilta löytyy monenlaista esimerkkiä: on muun muassa kioski, kahvila, pienleipomo, kirjasto ja kirpputori. Harjoittapa muuan kylä talollaan liiketoimintaa, kuten vanhusten lounaspalvelua ja osuuskuntaperiaatteella toimivaa yksityistä päiväkotia. Tärkein kuitenkin lienee kylätalon rooli kyläläisten kohtaustaikkana, jossa harrastetaan ja järjestetään tapahtumia.

Palvelukeskuksena toimiva kylätalo on kylätoiminnan ja kunnan palvelujen rajapinnalla. Kylätalojen toimintaa voidaan luonnehtia sosiaalisesti yrittämiseksi, jossa tavoite ei ole voittojen kerääminen, vaan hyvinvoinnin tai työllisyyden lisääminen. Kylätalojen toiminnan kehittäminen ei ole eikä kuulukaan olla kunnan tehtävä. Siihen tarvitaan alueen asukkaita ja yhdistyksiä. Se rohkea joukko, joka ottaa tehtäväkseen kylätalon kehittämisen ansaitsee kuitenkin kunnalta ja eri kehittämisorganisaatioilta kaiken mahdollisen avun. Kehittämisorganisaatiot rahoittaa ja auttaa hankkeiden avulla ja kunnan tulisi tulla vastaan esimerkiksi myöntämällä tyhjillään olevia rakennuksia kyläläisten käyttöön.

Valitettavasti kaikki kunnat eivät, jos nyt kyläläisetkään, ole tunnistanee kylätalojen potentiaalia. Toiset luovuttavat rakennuksia kyläyhdistyksille kädenpuristuksella ja toiset pyytävät niistä tuhansia euroja. Houkutus hyvällä paikalla kohtuullisessa kunnossa olevien rakennusten myyntiin lienee suuri talousvaajeesta kamppailevalle kunnalle. Varsinkin Koillismaalla, jossa rakennuksia voidaan valjastaa vaikkapa matkailun tarpeisiin. Kuntien tulisi kuitenkin katsoa kauemmas silloin, kun kyläläiset ovat tosissaan kylätaloa kehittämässä.

**Anne Koskela**

**Kirjoittaja on yhteisöhaudon hankeaktivaattori,  
joka uskoo kylien kehittyvän yhteistyön ja suoran vaikuttamisen avulla.**

# Lentopalloleiri Livon lumoissa

Järjestyksessään kuudes Livokkaan, PuU:n LP-jaoston ja Pudasjärven kaupungin järjestämä lasten lentopallopainotteinen leiri pidettiin Livon koululla 27. - 29. heinäkuuta. Jokaisella leirillä vetäjänä ollut Kauko Tervonen kertoi, että lasten kanssa tulee hyvin toimeen, kun heti leirin alkajaisiksi perjantai-iltana pitää pelisääntökeskustelun, sen pohjalta sitten mennään.

Kysymykseen, että mikä saa hänet uhraamaan kesäisen viikonlopun nuorison hyväksi, hän vastaa oitis: ”Nuoriso vetää”. Lisäksi hän toteaa, että viikonloppu on rento ja Livon naiset pitävät heistä hyvää huolta. Mainittakoon, että Kauko asuu talvet lähestulkoon Pudasjärven liikuntahallilla vetäessään eri-ikäisille lentopalloharkkoja ja peli-iltoja - lähes vauvasta vaariin.

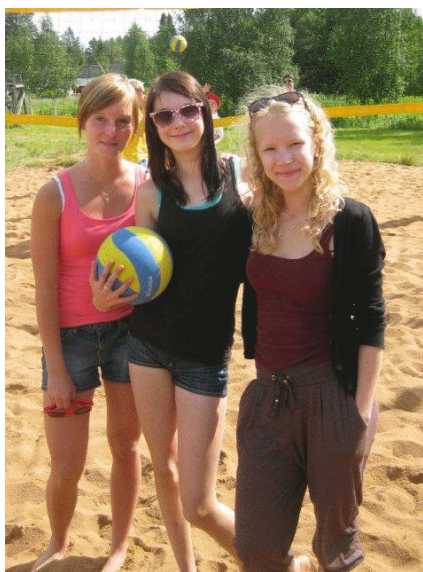
Tämänkertaisella leirillä on mukana kolme tyttöä ja 12 poikaa. Tähän asti on aina ollut sukupuolijakauma sellainen, että tytöillä on ollut määräysvalta, mutta nyt tilanne keikahti pääläelleen. Takavuosina enimmillään leiriläisiä on ollut 27.



Ari-Matti ja Niko-Matias pallottelemassa Livon lumoissa

Toisena vetäjänä nyt kolmatta kertaa leirillä ollut Reijo Ojala suunnitteli lauantaina leiriläisille suunnituskisaa. Samaan aikaan paikalle päristeli Syötteen kokoontumisajoista noin 60 moottoripyöräilijää. Eräät ulkopaikkakuntalaiset motoristit halusivat ilmaista Pudasjärvitietämystään sen verran, että kysyivät, että eikö se Sammelvuon lentopalloperhe ole Pudasjärveltä ja siten myös maajoukkueen kapteeni Tuomas Sammelvuokin. Maaherra Eino Siuruainen oli lisäksi sellainen joka tuli näille motoristeille Pudasjärvestä mieleen. Einohan on tunnetusti Livon poikia. Aikamoisia Pudasjärven käyntikortteja ovat maailmalla nämä yllämainitut ja muutkin kasvattimme. Oltaisko heistä ylpeitä?

Lentopallon ja suunnistuksen lisäksi leirillä käytiin tietysti uimassa ja kisailtiin monenlaisissa kisoissa ja tehtävissä. Iltaohjelmassa oli makkaranpaistoa kauniilla paikalla Pistelinkosken (Illikaisenkoski) partaalla olevalla laavulla. Tekemisen puute ei ainakaan päässyt hyvin viihtyvää nuorisoa vaivaamaan. Selvästi aistii leirillä sen että leirin vetäjinä toimivat Kauko ja Reijo ovat onnistuneet loihtimaan leirille yhdessä Livokkaan työntekijöiden kanssa kotoisan ja mukavan ilmapiirin.



Ystävykset Milla Huhta, Anni Hemmilä sekä Eeva Mattila ovat kovasti tyytyväisiä Livon leirin antiin. Leiri tosin saisi kestää pitempään.

Kajaanista asti vartavasten leirille olivat saapuneet Puhakan veljekset Ari-Matti (9v.) ja Niko-Matias (7v.). Vaikka leiri oli heidän ensimmäinen, niin isommin ei leirille tulo jonkin verran Livolla sukujuuria omaavia poikia jännittänyt. Leirille tulo oli poikien mukaan perheen äidin idea. Pojat ihastelivat Livojoen hyvää uimapaikkaa, vaikkakin totesivat, että vesi oli vähän koleansorttinen. Ari-Matin mielestä parasta leirillä onkin uiminen. Velipoika lisäsi vielä että myös pelaaminen on tosi mukavaa Livon ulkokentillä. Niko-Matias harrastaa Kajaanissa jääkiekkoa ja jonkin verran lentopalloa. Isoveli Ari-Matti pelaa vähän ammattimaisemmin lentopalloa Kajaanin Kuohun riveissä. Sarjapeleissäkin on jo kuljettu.

Leirin kolme tyttöä olivat kaikki mukana nyt kolmatta kertaa. Haukiputaalta saakka matkustanut Eeva Mattila kertoi, että hän tulee Livolle mielellään, kun on ainoa kerta, kun hän pääsee vuoden aika-

na tapaamaan pudasjärveläisiä ystävättäriään Huhdan Millaa ja Hemmilän Annia. Tutuiksi tultiin kolme vuotta sitten Livon leirillä. Maineikkaaseen livolaiseen Uusi-Illickaisen lentopall osuukuun kuuluva Eeva kertoi alunperin leirille tulonsa syyksi pilke silmäkulmassaan sen, että lentopall osuvun perinteet velvoittavat. Hän kertoi, että kun hän saapui ensimmäiselle leirilleen kolme vuotta sitten niin häntä jännitti kovasti. Hänellä oli käsitys, että leirillä touhu on vakavaa, mutta ilokseen hän heti huomasi, että meininki onkin tosi rentoa ja uusia kavereita saa täältä helposti. Eeva ei pelaa muulloin lentopalloa kuin Livon leireillä. Hänen harrastuksenaan on jo kymmenettä vuotta nykytanssi. Tanssityttö kertoi haaveenaan, että ensi kesänäkin olisi Livolla tämä leiri ja hänkin pääsisi sinne taas mukaan.



Lentopalloleiriläiset vuosimallia 2012

Eevan ystävättäret Milla ja Anni haluavat pelata lentopalloa. He ovat pelanneet nuorten sarjapelejä jo vuosia. Tulevan kauden joukkueesta ei vielä ole tietoa. He toteavat että saapihan edes Livolla pelata lentopalloa ja vieläpä rennoissa merkeissä. Koko tyttökolmikko pitää viikonlopun leiriä liian lyhyenä aikana. Ainakin viikon saisi leiri heidän mielestään kestää.

Livon lumoissa viihtyivät yllämainittujen lisäksi Leevi Eskola, Samuli Liikanen, Ville Juurikka, Heikki, Juho, Olli sekä Niklas Ojala, Joel-Akseli Outila, Jami Törrö ja Arne Valkola.

**Kokko Timppa Livolta** (myös sivun 18 kuvat)

# Tarinaa Einon Liisasta ja Vaalan reissusta



Mummi - Liisa Aho  
(Kuva: Nina Juutinen)

Liisa Luokkanen, entinen Einon Liisa (nykyään Mummi), pääsi viisiin uiton veneen kyytiin joskus neljäkymmentäluvun lopulla ja tökkäytti sitten veneen Livon kohdalla ja tuli Juutiseen miniäksi ja emännäksi. Mummilla on jo sillä lailla asiat mallillaan, että kaikki jälkeläiset alkaa olla eläkkeellä (ei kuitenkaan vielä Törrössä) tai ainakin vähemmillä töillä, niin ettei tarte isommin huolehtia.

Mummi vissin ei ole koskaan kaikkia neljää polvea saanut kerralla kasaan ja siitä sitten ajatus "sukukokouksesta" oli virinnyt. Arja ja Kaukon tytär Nina laittoivat viime talvena homman vireille ja suunnittelivat ohjelman ja varasivat Ruununhovin Oulujärven rannalta. Ajankohdaksi tuli 6. - 8. heinäkuuta.

Hätäisimmät tosiaan menivät jo perjantaina kuudes päivä: Mummi, Kauko ja Leila, Arja ja Hemmi, Aaro, Pirjo ja Rasmus, Nina ja Olli sekä Jaakko ja Saila lapsineen. Syökästiin kuuden kieppeillä ja poristiin joutavia. Saunassakin osa kävi ja kovimmat naamat uimassakin järvessä. Illalla istuskeltiin grillikodassa ja valeheltiin. Taisipa osa pelata koronaa puolille öin. Mummi olikin säilyttänyt taitonsa hyvin niistä ajoista kun Juutisen pirtissäkin pelattiin kuusi- ja seitsemänkymmentäluvulla oikein urakalla.

Lauantaiaamuna Hemmin kanssa keiteltiin aamukahvit kuuden kieppeissä ja ooteltiin, että muutkin heräili. Sitten aamupäivällä alkoi pikkuhiljaa valua porukkaa lisää. Ensimmäisillähän tulo onnistuikin, niin kauan kun tie pantiin poikki. Sattui rallikisat lauantaille. "Tunnussanalla" sukujuhlat, pääsi jonkin aikaa, mutta sitten piti jo lopuille katsella metsäpolkuja ym., että pääsi autolla kuitenkin parin sadan metrin päähän mökistä. Lauantaina tulivat Helena ja Pekka, Miian porukkaa, Riikan porukka, Sanna ja Roni, Kirsin porukka ja Outi. Kaikkihan ei tietenkään päässeet tulemaan, mutta suurin osa Mummin perheestä kuitenkin, yhteensä vajaa 50 henkeä.



Osa Juutisen suvun sukukokouksen osanottajajoukosta kerkesi yhteiskuvaankin kisailun lomassa (Kuva: Tuomo Tuomaala)

Nina ja Arja olivat järjestäneet monenmoista kisailua sekä aikuisille että lapsille: hännän ryöstöä, ilmapalloseikkailua, sokkona kivien etsintää jne. Pelailtiin myös potkupalloa ja krokettia ja heitettiin tikkaa. Koronalaute oli myös koko päivän ahkerassa käytössä. Parin sadan metrin päästä ajaneet ralliautot kiinnostivat varsinkin isompia ja pienempiä poikia. Päivällä olikin hieno ilma ja oli hyvä käydä järvessä uimassa. Siinäpä se päivä meni pikkuhiljaa Mummin pikkuleipiä syödessä ja välillä muuta murkinaa nauttiessa.

Lauantai-iltana lämmiteltiin tietysti sauna ja kokoonnuttiin paistelemaan lättyjä ja makkaraa. Suurin osa lähtikin lauantaina pois, kuka minnekin. Mummin kanssa taas kisailtiin koronassa yömyöhään.

Sunnuntaiaamuna aikaisin, muiden vielä nukkuessa, keiteltiin Leilan ja Hemmin kanssa pari pannua kahvia ja pistettiin Euroopan asiat mallilleen. Päivän päälle viimeiset yksitoista viimeisenä paikalla ollutta siivoilivat paikat ja eikun kotia kohti.

Tämä tarina on tosi.

## Aaro

---

# ”Jos sulla ei muuta harmia oo, ota vuohi tai kaks”

Niinku ei olisi jo muutenkin tarpeeksi hamstrattuja harmeja...

Meille muutti juhannusviikolla vuohi ja karitsa. Niiden kanssa on yritetty tulla toimeen, vaihtelevalla menestyksellä. Kukkapenkki on melkoinen sotatanner ja mansikkamaa järsitty. Lisäksi jonkun on vartioitava portailla, ettei arvon kansalaiset pyri pirttiin vieraisille. Vapaus se on eläimelläkin oltava, mutta rajansa kaikella.



Emäntä ja lypsykuttu Tinjami, poikatyttö Gisela ja pahnnapohjimmainen Jutta.

Mustikassa on nykyään vallan hupaisaa, kilpapoiminnaksi tahtoo mennä ja ämpäriä on suojeltava ahnailta suilta. Joka hommaan saa aina kaverin, oli sitten kyseessä metsurointi tai viemärointi, yhdessä kaikki on hausempaa. Ja nyt riemun määrä on lisääntynyt, sillä laumaan tupsahti oikea kuttu runsaine maitomäärineen. Oi sitä iloa kun saa illalla istua pää vuohen kylkeä vasten ja laulellen lypsää vaahtoavaa maitoa juurttiämpäriin. Toki siihen isompaan, se suunnaton seitsemän desin määrä. Menee kuulkaa jo tappeluksi, kuka saa tänä iltana juoda kutunmaitoa. Mutta voisiko näitä hankkia lisää...

## Sonja

# Seurakunnan nuotioiltaa vietettiin Livon koulun laavulla

**Kuorma-auton vetoa, sukkahousujen heittoa ja kansainvälistä mölökkypetankkia**

Livolle kurvaili seurakunnasta nuotioillan pitoon diakoni Leena Loukko, nuorisotyönohjaaja Marko Väyrynen ja nuorisotyön kesätyöntekijä Sanni Arvola. Kolmikolla oli auton peräkontti täynnä nuotioiltatarraa sukkahousuista makkaratikkuihin. Eihän sitä koskaan tiedä mitä nuotioillassa satutaan keksimään, joten varustusta piti olla mukana laidasta laitaan.

Koulun laavulle kerääntyi livolaisia tasaiseen tahtiin. Kun aikarauta näytti hieman yli kuutta, oli reilun parinkymmenen hengen joukko saapunut laavun ja nuotioiltaan äärelle. Seurakunnan väki ei ollut vaihtanut nuotioillan kujeita edellisvuosista, joten tutulla ja perinteikkäällä yhteislaululla lähdettiin liikkeelle. No, sen verran oli uudistettu, että lauluvihkonen oli vaihtunut. Nuotioiltaväki laulaa kajautti keväisiä ja kesäisiä lauluja itsensä, toistensa ja lampaiden iloksi.

## **MERKILLISTÄ SANKO-ONGINTAA**

Reippaasta kisailuhengestä tunnetut livolaiset olivat täpinöissään, kun nuotioillan kesäolympialaiset olivat vuorossa. Väki jaettiin sopuisasti kahteen joukkueeseen. Ensimmäisenä kisailulajina oli ongintakisa, joka poikkesi hieman Pilikkiviikolla pidettävien Livon onkikilpailujen perinteisistä ongintatyyleistä. Neljän metrin onkivavan ja siiman päähän oli kiinnitetty sanko väärinpäin. Tätä ihmeellistä laitetta piti liikutella niin, että sanko peitti vuorollaan muutaman metrin päässä olevat limsapullot. Useimmilla vapa väpäjäsi kuin olisi ollut puolen kilon lahna koukussa kiinni, kun sankoa yritettiin osutella pullojen päälle. Mainios-ti hieman poikkeava onginta sujui, kunhan onkivavan pahimmista alkutärinöistä ohi päästiin.



Onkiminen oli tarkkaa puuhaa

## **KUORMA-AUTON VETOA JA SUKKAHOUSUJEN HEITTOA**

Viime kesänä nuotioillan kisailuissa vedettiin sarvikuonoa, mutta tällä kertaa haastetta oli laitettu roppakaupalla lisää. Nuotioiltaväen vedettäväksi laitettiin kaksi kuorma-autoa. Aitauksessa seisoskelleet lam-paatkin ihmettelivät nuotioiltaväen touhua ja kommentoivat muutamilla määkäisyillä vetohommia, kun kuorma-autot tulla kolistelivat narun perässä pitkin nurmikenttää.

Kolmantena lajina piti heitellä sukkahousuja, joiden molemmissa lahkeissa (*Vai pitääkö se sanoa "terissä" eikä "lahkeissa"? En älyä sukkahousujen päälle. kirj. huom.*) oli hernepusi ja tennispallo painona. Sukkahousut piti heittää sinkauttaa joko lähempänä tai kauempana olevan renkaan sisään. Heittotyyleistä ja osumatarkkuudesta pystyi päättelemään kuka oli ollut sukkahousujen kanssa ennenkin tekemisissä.

### **MÖLÖKKYPETANKIN JÄLKEEN MAKKARANPAISTOON**

Viimeisenä lajina oli vuorossa hyvin kansainvälinen peli eli mölökkypetankki. Pelissä yhdistettiin ranskalainen ja suomalainen perinnepelejä sulavasti yhteen. Tehtävänä oli yrittää osua petankkipalloilla mölökkypalikoihin. Ja Livon nuotioillassa nimenomaan yritettiin... Kansainvälisen kisailumeiningin täydensi livolainen puheenpulpatus, kun hieman heikompaa osumatarkkuutta selitettiin kentän kuoppaisuudella tai mölökkypalikoiden väärinsijoittelulla tai tuulen suunnalla tai muiden häiritsevällä puheenpulpatuksella tai ties millä verukkeella.

Hidasjalkaisiinkin tuli liikettä, kun Leena alkoi puhumaan makkaranpaistoon siirtymisestä. Laavulla kävi kova tohina, kun makkaroita jaeltiin paistettavaksi. Sinappia ja ketsuppia töräyteltiin makoisten makkaroitten päälle ja niitä rouskutettiin makoisiin suihin. Hätäisempien pahimpia kitalakipaloja sammuteltiin raikkaalla mehulla.

Illan päätteeksi Leena piti hartauden, minkä jälkeen olikin hyvä lähteä itse kunkin konkoilemaan kohti kotia. Kiitokset livolaisille jälleen kerran mukavasta ja leppoisasta nuotioillasta!

Kirjoitteli,

**Väyrysen Marko seurakunnasta (myös kuva)**

\*\*\*

### **KOKKO NUOTIOILTAVÄEN KANSSA TEHTY VERBITARINA LIVON NUOTIOILLASSA 17.7.2012**

Aurinko söi ja tuuli lakaisi mukavasti ulkona, kun Leena ja Marko pyllöttivät seurakuntatalolla. "Mikä ihme tuolla pyöräilee?", Leena huudahti, kun oli juoksemassa nuotioiltatavaroita autoon. "Se kyllä nauraa ihan kuin jänis", Marko totesi samalla kun ompeli. Seurakunnan parivaljakko ei asiaa enempiä leikkinyt, vaan he hyppelivät tavarat kyytiin ja lähtivät leipomaan kohti Livoa.

Matkalla Leena päätti tiskata, mikä laulatti Markoa suunnattomasti. Eipä aikaakaan kun Marko kilpaili koko loppumatkan ajan ja Leena ei voinut muuta kuin lypsää Markon touhua. "Taidamme hirttua vielä tästä, niin alamme olla perillä", Marko paistoi ennen kuin mietti auton perille vievälle tielle. "Toivottavasti sääsket eivät lakaise ja paarmat hissuttele kovin pajoa nuotioillan aikana.", Leena ui.

Tuttuja ihmisiä oli haravoinut nuotioiltaan ja kaikki luistelivat toisiaan iloisesti. Paikan päällä linnut keittivät melkein koko ajan ja puut hyppelivät tuulen mukana. Nuotioillan alkupuolella nuotioiltaväki harrasteli yhteislauluja, joita Marko leikkien konkkasi kitaralla varsin innokkaasti. Jokainen paikalla ollut istui, kun Leena alkoi onkia verbejä tarinaan. Tarina soudettiin nuotioiltaväelle ennen kuin ryömittiin kisailuihin. Ei nuotioilta voi tästä juuri enempää perkata, todettiin yhdessä tuumin.

# Kimara ja Livo tylyinä muille

Heinäkuun 21. päivä oli yhdestoista kesä peräkkäin, kun Livolla pelattiin lentopallon kyläsarjaa. Naisten sarjassa Kimara oli viidennen kerran peräkkäin selkeästi paras joukkue. Niinpä se sai mukaansa kiertopalkintona olleen Hempan Pytyn. Miesten puolella kotijoukkue Livo palasi kultakantaan monien vuosien korpivaelluksen jälkeen. Livo voitti vuosien 2002 ja 2003 kisat, mutta sittemmin on joukkueen ollut tyytyminen himmeämpiin mitaleihin. Monet varttuneemmat lentopallon ystävät muistanevat sen että Livon joukkue oli se, joka voitti kaikkien aikojen ensimmäisen Pudasjärven lentopallon kyläsarjan, joka järjestettiin joskus 50 -luvun alussa.

Tämänvuotisessa naisten kyläsarjassa pelasi viisi joukkuetta. Kimara voitti kaikki alkusarjan pelinsä. Ainoan erämenetyksensä se koki pelatessaan todella terhakoita otteita esittäneelle MikäLie- joukkueelle. Tämä Lotta Karttusen (os. Kummala) pääosin Sarakylän suunnalta keräämä tyttöporukka pisti kyläsarjaa pitkään hallinneen Kimaran ahtaalle. Kimara tosin voitti lopulta tuonkin ottelun.

Alkusarjan jälkeen loppu-otteluun selvisivät Kimara ja Honkasen Eevan Pallomurorit. Kimara oli kultamitaliensa arvoinen vieden selkästi ottelun nimiinsä. Minihameissaan iloista lentopalloa pelanneet Pallomurorit voivat olla otteisiinsa tyytyväisiä. Jospa tuo uusi peliasu houkuttelisi vuoden päästä runsaammin etenkin mieskatsojia?



Livon kultajuhlat. Sijaiskäräjöinä palkintojenjakajat Kati ja Repekka

Pronssipeliin selvisivät kolmanneksi alkusarjassa sijoittunut MikäLie ja neljänneksi sijoittunut Äityt. Sijoitus ei muuttunut pronssipelinkään jälkeen, vaan Raahen naiset taipuivat sijalle neljä. Alkusarjassa viidenneksi sijoittunut Kiiminkiläinen Team Rouwatkin pääsi alkusarjassa voiton makuun, joten taistelu oli tasaista.

Miesten sarja pelattiin kaksinkertaisena sarjana. Kaikki kohtasivat kaikki siis kahteen kertaan. Jo alkusarjassa Livon joukkue näytti pelituntuman puutteestaan huolimatta, että kenen kädessä se valtikka tällä kertaa on. Joukkue selvisi ilman erämenetyksiä loppuotteluun kokeneen kapteeninsa Sami Salmelan johdolla. Vastaansa se sai vanhan kiistakumppaninsa Isomursun Veskun kipparioiman Metsälän. Eka erässä mentiin jatkopisteille, mutta toinen erä ratkesi kolmen pisteen erolla Livon hyväksi.

Livon joukkueen valmistautuminen oli ilmeisesti sujunut edellisvuosia paremmin. Olisko sittenkin niin, että joukkueelle sopii perinteisen edellisillan korkeanpaikan leirin sijaan matalan paikan leiri. Ainakin tämänker- taiset esitykset antoivat viitteitä siitä. Ken tietää?

Kolmanneksi sijoittunut pääosin C-pojista koostunut Pikkujätkät näytti mallia siinä, että kyllä kyläsarjaan voi tulla pelaamaan juniorit ja harrastelijatkin. Tervosen Kauko ja Ojalan Reijo voivat olla ylpeitä pojistaan.



Loppuottelussa Livon Kalle Jurmu moukaroi pallon Metsälän kenttään ohi Metsälän Esa Hemmilän torjunnan

Naisten mestarit: Tanja Peltola, Jutta Manninen, Aila Takkula, Sirkka Tolonen, Eveliina Luokkanen sekä joukkueen puuhanainen Mervi Luokkanen.

Miesten mestarit: Esa Honkanen, Kalle Jurmu, Janne Laakkonen, Pasi Puhakka, Sami Salmela (c) sekä Olli Suorsa. Kesällä 2013 turnataan samaan aikaan. Päivä on tuolloin heinäkuun kahdeskymmenes. Joukkuemäärä on vuosien saatossa vaihdellut viiden ja kahdeksantoista joukkueen välillä, miten lieneekään ensi suvena. Nyt joukkueita oli yhteensä mukana siis 8 kpl.

Lentopallon kyläsarjan ohessa Livolla ruukaa olla paljon oheistapahtumia, näin oli myös tällä kertaa. Lohikeiton vahvistamin lihaksin sai kokeilla tarkkuuttaan ja herkkyyttään monenlaisissa kisailuissa niin yleisö kuin pelaajatkin. Olipa paikalla pomppulinnakin.

### **Aito Formula Livon kesätapahtumassa**

Livon tapahtumaan oli tuotu näyttille ja esittelyyn ihan aito formula-auto. Formulaohjus on osa rantsilalaista Mäkelä Racing Teamia. Auto on tallin itsensä valmistama. Kukaan muu ei valmista Suomessa Formula Ford -sarjan autoja kuin Markku Mäkelän johtama tiimi, joka tosin valmistaa näitä rataohjuksia muidenkin käyttöön, kohtuullista korvausta vastaan. Mäkelä Racing Team onkin myynyt tiimensä ulkopuolelle jo kaksi autoa, joista toinen kiertää tänä vuonna SM-sarjaa.

Livolla näytillä olevaa autoa esittelivät Mäkelän perheen lapset Milla ja Miikka, jotka toimivat kisoissa ”häkkisinä” eli ajavat näillä rataohjuksilla. Livolla näytillä ollut auto oli Millan käyttämä auto.

Mäkelän perheen Jaana-äiti toimii formulatiimin talouspäällikkönä. Jos joku haluaa vuokrata Mäkelöiltä päiväksi formulan käyttöönsä niin siitä hyvästä saa pulittaa kirstunvartijan kirstuun noin 1 500 euroa, joka sisältää kaiken ratamaksuista lähtien, tosin poissulkien kolaroinnin.

Mäkelä Racing Teamin valmistaman auton saa omakseen halvimmillaan, kun kaivaa kuvettaan noin 25 000 euron edestä (summa sis. kattavan varaosapaketin). Jos haluaa mukaan SM-sarjaan, niin paketin, jolla pärjää siellä, saa hintaan noin 30 000 euroa. Kannattaa kuitenkin pysytellä kolareiden ulkopuolella, koska remonttitahan maksavat aina.

Mäkelä Racing Teamin juuret ovat 80 -luvulla, jolloin isä Markku Mäkelä päästeli lujaa rallipoluilla. 90 -luvulla sitten siirryttiin kartingiin, kun perheen Miikka poika alkoi omin voimin päästä auton rattiin.

Vuonna 2006 oltiin sitten formuloissa ja 2009 alettiin itse valmistaa autoja. Tallilla on tällä hetkellä kolme autoa, josta yksi on aina varaosina kisoja varten. Tallin kisabudjetti vaihtelee kaudessa 15 000 – 30 000 euron välillä. Seuraava SM-osakilpailu on Vetelissä Kemoran moottoriradalla 11. ja 12. elokuuta.

Miikka Mäkelä kertoo ajaneensa formulallaan keran Intiassakin Formula ykkösten lämmittelykissassa. Jos Suomussalmelta pääsee maailmalle, niin näköjään Rantsilastakin.



Formulat kiinnostivat Livollakin. Oikealla Miikka Mäkelä.

Sisarukset kertoivat kiertävänsä mielellään eri paikkakunnilla ja kylillä esittelemässä kalustoaan. Se on heidän mielestään hyväksi heidän tiimilleen sekä lajilleen, kuten myös sponsoreilleen, joita he ovat saaneet kiittävästi.

Livolle he kertoivat eksyneensä Aaro-Pekka Niemelän ansiosta. Hän omaa vankat juuret Livon kylällä ja on viettänyt ison siivun elämästään siellä. Niemelä on itsekin kova rallimies ja tutustui Markku Mäkelään taannoin ralliautoilun kautta. Mistä lienee vauhtipöpö päässyt sujahtamaan Pertun suvun veriin, kun Aaro-Pekan serkku Marko Ipattikin tunnetaan kovana sompamiehenä. Hieman hitaampien autojen kuskeinahan aikoinaan tunnetuksi tulivat enonsa veljekset Jorma, Aaro ja Urpo Perttu.

Mutta eikun menestystä Mäkelä Racing Team ja onnittelut Team Livolle kultamitaleista kiinnituksesta kiertopalkintoon!!!!

**Kokko Timppa Livolta** (myös kuvat)

# Livon maa- ja kotitalousnaisten kuulumisia



Keväällä päättäjäisiä vietettiin Mailan mökillä: Irma, Eila, Ulla, Pirjo, Liisa, Terttu, Virve, Rauni, Helinä ja Esteri

euroa. Liinoja (siis uusia) voi vuokrata kappaleittain, hinta on 5€/kpl ja kaikki liinat pesettävä pesulassa ennen palautusta jotta pysyvät siisteinä ja puhtaina. Astiat entiseen malliin lainataan 20 euron hinnalla, joten voit varata valmiiksi jos tarvitset tietynä päivänä.

Emme ole vielä kokoontuneet ensi talven toiminnasta milloin pidämme käsityöiltoja, mutta selviää syksyn mittaan.

**Toivokaamme** terveyttä, hyviä syysilmoja ja muuta mukavaa ensi talveksi. Kun illat pimee näyttää niin hiljalleen taas, lomavieraat lähtee ja koulut alkaa.

Viettäkäämme aikaa yhdessä, huolehtikaa toisistanne,

**Ulla** (myös kuvat)

PS. Toisessa kuvassa askartelemme Piri-Tihisen Sadun johdolla kortteja, joista tuli tosi kauniita. Joulun alla pidämme samantyyllisen illan, joten ilmoittelemme niistä sitten.



Naiset uppoontuneina korttiaskarteluun Satu Piri-Tihisen johdolla

---

## Seurakunnan puuhakerho

Seurakunnan puuhakerho alkaa taas Livon koululla! Kerhoa pitävät ensi talven Vilja-Elina ja Lotta Törmänen. Ohjelmassa on tiistai-iltaisina alkaen 18.9.2012 klo 17.00 – 18.30 mm. leikkejä, pelejä, ulkoilua, leivontaa ja askartelua.

Kaikki alakouluikäiset, tervetuloa mukaan!

**Vilja-Elina & Lotta**

# Kerttu ja Kauko –hankkeen kuulumisia

Hankkeeseen mukaan tuleville henkilöille on pyritty löytämään työpaikka omalta kylältä tai lähialueelta. Syntyneitä työpaikkoja hankkeen alusta on ollut kesään mennessä 71. Koko hankkeen aikana on haastateltu 148 työnhakijaa. Kylille syntyneiden työpaikkojen tarkoitus on lisätä kylien palvelutarjontaa. Hankkeen yhtenä tehtävänä on ollut myös työllistävien tahojen kouluttaminen, jotta heidän valmiutensa ja rohkeutensa työnantajina vahvistuisi. Työllistettäville on järjestetty lyhytkestoista täsmäkoulutusta.



Euroopan unioni  
Euroopan sosiaalirahasto

Vipuvoimaa  
EU:lta  
2007–2013



Elinkeino-, liikenne- ja  
ympäristökeskus



Hankkeessa on jatkettu yhteistyötä Pudasjärven sivukylillä ja taajama-alueella eri yhdistysten ja pienyritysten kanssa. On järjestetty ja osallistuttu erilaisiin taajaman ja kylien yhteistoimintaa edistäviin tilaisuuksiin. Hanke on järjestänyt ”Kyläkuhinat” -tilaisuuksia, joiden yhteisenä tarkoituksena on ollut kylien sisäisen toiminnan ja yhteistyön virittäminen sekä oman kylän vahvuuksien tunnistaminen.

Kyläläiset ovat alkaneet kartoittamaan kylänsä palvelutarpeita sekä miettimään ratkaisuja palvelujen toteuttamiseksi omalla kylällään tai naapurikylässä. Tarkoituksena on myös voimistaa Pudasjärven kylien toimintaa ja lisätä yhteistyömahdollisuuksia eri tahojen kanssa. Uudeksi toimintamuodoksi on mietitty yhteistä kyläneuvostoa, jossa kylien edustajat voisivat tavata toisiansa, vaihtaa toimintamalleja ja lisätä yhteistä tiedottamista sekä kehittää uusia yhteistoimintamuotoja.

Mikäli yhdistyksessä, yrityksessä tai kotitaloudessa on tarvetta työllistää kylien ihmisiä, hankkeen työntekijät auttavat työllistämiseen liittyvissä käytännön asioissa.

**Jouni**

---

## Kalastuskunnan kuulumisia

Kalastuspuolelta on jo tässä vaiheessa kesää paljon kerrottavaa. Jos aloittaisin keväästä ja kesän tulosta. Kevät oli pitkästä ajasta poikkeuksellisen myöhässä. Livojoki vapautui jäistä kahdeksas päivä toukokuuta. Jäät lähtivät aivan mitättömän pienellä tulvalla, mutta pian sitä seurasi runsas jälkitulva. Hauen kevätppynti antoi heikosti saalista. Sain sentään yhden 6,5 kiloisen hauen ja se hieman paikkasi saaliiden kilomäärää.

Kun päästiin kesäkuun alkuun, monet kalamiehet odottelivat Voimalohen velvoiteistutuksina istuttamia 3-vuotiaita järvitaimenia Ilikaisenkoskeen. Niitä ei tänä kesänä tuotukaan ja syynä oli palaveri, jossa Voimalohi päivitti Iijokivesistön 5-vuotissuunnitelmaa hoitovelvoitteiden osalta. Muutama nimeltä mainitsematon osakaskunta riitautti muuten jo hyväksytyyn velvoitehoitosuunnitelman ja halusi velvoiteistutusten sijasta puhdasta rahakorvausta. Suunnitelma meni Kainuun TE-keskuksen kalatalousosaston vahvistettavaksi. TE-keskuksen päätös oli, että velvoiteistutuksia jatketaan entiseen tapaan, mutta kun valitusaika päätöksestä oli kuukausi, niin istutuksiin päästään vasta syyskuun alusta.

Kesäkuulla odoteltiin vähän pessimistisissä tunnelmissa merilohien istutuksia. Ylisiirtolupaa oli kalastusalue hakenut jo vuoden alussa ja saanutkin luvan 300 lohien siirtämiseen Iijoen vesistöön. Keväällä kalastusalueen kokouksessa oli jo sovittu, että jos lohia yleensäkin saadaan, niin siitä kolmen sadan lohien kiintiöstä 150 lohta siirretään Iijoen pääuomaan, 80 Livojokeen ja 70 Korpijokeen. Siirtolupa päätettiin siirtää kuitenkin ELY-keskukselle. Päätös oli oikeaan osunut. ELY-keskus sopi Iijokisuun merikalastajien kanssa, että kalas-

tajat pyytävät lohetaikojisuun edustalta merialueelta omilla pauneteillaan ja meille asiasta tietämättömille olikin yllätys, että ensimmäinen 10 lohetaikojin erä tuotiin jo 20.6.2012 Valkolan laavun rantaan. Komeita mätilohia kaikki, kookkain painoi 13 kiloa. Jatkoa seurasi tiuhaan tahtiin Jo. 26.6. tuotiin Ilikaisen koskeen 25 lohetaikojin erä, 4.7. samaan koskeen 33 lohetaikojin ja 21.7. loput 12 kalaa Valkolan laavun rantaan.

Hyvin onnistunut lohetaikojin istutus aiheutti sen, että verkkopyyntikielto astui voimaan jo 20.6. ja viehekalastuslupien myynti kärsi istutuksista johtuneista pitkistä kalastuskielloista. lupamyyntiä haittasivat myös useasti toistuneet kesätulvat, mutta ei syytä huoleen, taseessa jää viivan alle varmaan ihan reilusti ylijäämää, mutta näistä asioista lisää joulun alla ilmestytävissä lehdessä.



Matkalla uuteen kotiveteen!

Kalastuksen valvonta meni tänä vuonna aivan uusiin puihin, niin kuin on tapana sanoa. Osakaskunnalla ei ole yhtään omaa valantehnyttä valvojaa, mutta ELY-keskus antoi valtuutuksen lohetaikojin istutusalueiden kalastuskieltoalueiden valvontaan. Ilikaisen kosken aluetta valvottiin tehokkaasti ja Vääräkosken kieltoalueen valvontaan osallistuivat myös Aitto-ojan kalastuskunnan valvojat. On ihan eri asia, miten lohetaikojin on käynyt sen jälkeen, kun ne lähtevät tapansa mukaan nousemaan ylävirtaan etsiskelemään kutukoskia. Huhuja liikkuu, että olisi pyydetty ja saatukin, mutta pääasiassa Iijoelta Jurmun seudusta. Eihän kukaan pysty vahtimaan joka koskea ja joka lohetaikojin, toivomus on ettei niitä pyydettäisi. Ei niitä pyydettäviksi siirretä, vaan siemeniksi uudelle Livojokeen ja Iijokeen leimautuvaksi lohikannaksi. Kalaportaiden suunnittelu on jo pitkällä ja joskus vielä pyydetään ihan luvan kanssa Livojoestakin lohetaikojin.

Muutakin mielenkiintoista on kesän mittaan Livolla tapahtunut. Kesäpilkkiiviikolla oli taas perinteeksi muodostunut onkikilpailu. Tänä vuonna kilpailu jäi vähän vaisuksi osanottajien määrässä ja sadekin hieman häiritsemi onkijoita ja yleisöä. Onneksi ei tullut ukkosenilmaa, jolloin kilpailu olisi jouduttu keskeyttämään ja viikkoa aikaisemmin ollut kesätulvakin oli laskenut aivan siedettävälle tasolle. Jotkut saivat saalista, toiset enemmän ja muutamat jäivät ihan ilman saalista. Pääasia, että jyvät erottuivat akanoista ja palkinnot voitiin jakaa.

Sokeri on tässäkin jutussa jäänyt pohjalle. Pohjois-Pohjanmaan liitolta saimme postia. Kirjeessä kerrotaan, että maakuntakaavan päivityksessä Vastasuon alue on tarkoitettu luonnonsuojelulain nojalla toteutettavaksi suojelualueeksi. Myös Isonsuon alue on tarkoitus suojella samalla tavalla. Ainakaan näille soille ei tule turvetuotantoa. Ainoa peikko on vielä Ahosuon suunnitelma, mutta jo keväällä ELY-keskuksesta soittelivat ja kertoivat, että on perusteilla Ahosuon turvetuotantohankkeen seurantaryhmä ja pysyivät mukaan. Esitin Turpeisen Alpoa täältä Livolta ja Alpo onkin antanut suostumuksensa ja nimetty edustamaan ryhmässä kalastuskuntaa ja Livokasta.

Kalastuskausi jatkuu vielä pitkälle syksyyn, mutta muistutan lopuksi, että verkkopyynti on kielletty koko syksyn ja muistutan siitä, että tuulastus eli tuohustus on kalastuslaissa kielletty lohetaikojin- ja siikapitoisessa vesistössä, siis myös Livojoessa. Ja annamme niiden merilohetaikojin kutea ihan rauhassa, jos vaikka haukia uistellessa sattuu uistimeen tarttumaan, niin yritämme irrottaa sen mahdollisimman vähin vaurioin ja vapautamme sen takaisin jokeen. Mahdollinen järvitaimenten velvoiteistutus tapahtuu syyskuun alkupuolella, jolloin lohikalalojen kuturauhoitus on jo alkanut. Emme siis yritä pyytää niitäkään, vaan jätämme ne kasvamaan ja odottamaan tulevaa kesää ja pyydetään ne sitten kookkaampina pois.

Vielä muutama sana säästä ja ilmoista. Sää on vaihdelleet tämän kesän aikana. On ollut lyhyitä kuiviakin jaksoja, mutta kun on satanut, melkein poikkeuksetta tulvaksi asti. Onneksi niiltä tuhotulvilta on täällä säästyty. Ukkosiakin on ollut harvinaisen vähän. Toivotaan nyt loppukesäksi intiaanikesää ja syksyksi oikein lämmintä ja pitkää syksyä.

Hyvää loppukesää ja syksyä kaikille!

# Onkikilpailujen tulokset

## Nuoret alle 15-v

1. Aleksi Pulju, 110 cm
2. Jani Hakala, 64 cm
3. Sanni Särkiaho, 29 cm  
Laura Pavic, 29 cm
5. Marica Autere, 12 cm  
Juha Salmela, 0 cm  
Sini Särkiaho, 0 cm  
Selena Stenius, 0 cm  
Erkki Niskala, 0 cm  
Juho Puhakka, 0 cm

## Naiset

1. Terttu Huhtaniemi, 6 m 35 cm
2. Kirsti Pätsi, 1 m 25,5 cm
3. Marja Laurila, 1 m 19,5 cm
4. Ritva Timonen, 82 cm
5. Alli Halkola, 73 cm
6. Marjaana Kela, 0 cm

## Miehet

1. Pekka Kurttila, 6 m 11 cm
2. Heikki Rutanen, 2 m 90 cm
3. Jorma Huhtiniemi, 2 m 59 cm
4. Mertsu Stenius, 2 m 50 cm
5. Ensio Takkinen, 2 m 38 cm
6. Kari Turunen, 2 m 19 cm
7. Pentti Stenius, 1 m 29 cm
8. Veijo Salmela, 1 m 07 cm
9. Esko Huhtaniemi, 82 cm
10. Pertti Perttu, 57 cm
11. Erkki Timonen, 40 cm  
Pekka Tuomainen, 0 cm  
Kalevi Kela, 0 cm  
Reino Denisov, 0 cm



Tänäkin vuonna Livon onkikilpailut olivat Kesäpilkin oheistapahtumana. Onkijoita oli tänä vuonna kertynyt leikkimieliseen kilpailuun hieman edellisvuosia vähemmän, vain 31 hlöä. Lieko sateen ja ukkosen uhka hieman karsinut väkimäärää? Onneksi ukkosta ei kuitenkaan tullut, vaikka kaunis aurinkoisen illan kesäinen sade onkijoita hieman kastelikin.

Entisen tavan mukaan kaloja ei punnittu, vaan ne mitattiin. Pisimmän ”korren” tänä vuonna veti naisten sarjan voittaja Terttu Huhtaniemi, jonka saalis oli pituudeltaan reilut kuusi metriä. On siinä melkoinen matka kalaa!



Pieni vesisade ei haittaa oikeaa onkimiestä tai -naista!

# Retki Vitikkosaareen – luonnon kauniiseen satumaahan



Aaro, Alpo, Pirkko ja Ulla  
Vitikkosaaren laavulla

Kevät oli kauneimmillaan, kun Livolla oli veistoviikko menossa, tosin kylmää oli vielä. Ilmoituksesta huomasin, että olisi Vitikkosaaren retki, oppaat oli luvassa ja syömistäkin luvattiin kahvin kera. Innostuin lähtemään, koska Heikin sisko Pirkko oli Iistä tullut käymään ja meistä se tuntui ihanalle tavalle viettää kevätiltaa.

Lähetettiin ajelemaan ja siellähän meitä odottivat Pohjolan Ulla, Pertun Aaro ja Turpeisen Alpo ison eväsrepun kanssa. Hetki mietittiin, että tuleekohan vielä ketään, muttei kuulunut, joten matkanteko alkoi, pitkospuita pitkin lähdettiin kulkemaan. Aavaa suota, tulvaa – vettä olikin aika paljon - ja linnun laulua... Mietin, että kylläpä meitä onnisti. Tuntui, että satumaahanko me matkaa teemme?

Perille päästyämme ensin piti nousta lintutornista ihaillemaan maisemaa. Matkanjohtajat virittivät meille sillä aikaa nuotion ja laittoivat tarjoilua valmiiksi. Ensin jutustelimme ja paistimme makkaraa ja kuuntelimme linnun laulua, jota ainakin keväällä pitkän talven jälkeen tuntuu, että jaksaa kuunnella vaikka illan. Siinä on keväällä jotain erikoista ihanaa elämän taikaa. Meille esiteltiin Vitikkosaaren luonnon ainutlaatuisuutta, koskemattomuutta ja mitä kaikkea löysimmekään, kun katselimme ympäriille.



Aaro, Alpo, Pirkko ja Ulla kotimatalla



Pirkko ja Ulla lintutornissa kauniita  
keväisiä maisemia ihailmassa

Aikamme ihailtuamme joimme kahvit, sammutimme nuotion, ettei tule tulipaloa ja suunnittelimme kotimatkaa. Vielä hetki ihailua ja valokuvia piti ottaa muistoksi ennen kuin palailimme pitkospuita pitkin takaisin autolle.

Meillä oli hyvät matkaoppaat Alpo ja Aaro, jotka tiesi kertoa kaiken meille saaren luonnosta. Kiitos vielä kerran unohtumattomasta eräretkestä ja toivottavasti seuraavalla kerralla livolaiset innostuvat tulemaan mukaan.

## Ulla ja Pirkko

---

## Mörrimöykky

Kuvanlainen Mörrimöykky on ihmetyttänyt ihmisiä Latvantien varrella tämän kesän aikana. Vihreätukkainen herra onkin ohikulkijoiden kame-roita räpsytyttänyt, eikä suotta, sillä onhan hänessä näkemistä. Tarkempia tietoja Mörrimöykystä ja hänen syntytarinastaan voi kysellä Livokkaan työntekijältä Markku Juusolalta.



# Minnan päiväkirja 9.6. – 20.7.2001

MA 16.7.2001

Toiseksi viimeinen aamuni Nomessa oli sateinen ja viipoinen, sillä lämmintä oli vain + 7 astetta kymmenen aikoina.

Aloin heti aamusta miettimään, että mitenhan saan kampeeni pusketta rinkiin ja reppuun. Aloin kuitenkin tosi toimiin vasta kahdeksatoista, sillä käväsin tunnin verran labrassa pesemässä liossa olleita rokotusneuloja. Oli sekin itaraa hommaa.

Kolmeen mennessä olin saanut survottua rinkan todella täyteen. Aloin jo hieman huolestumaan, että milloinhan se ratkeaa liitoksistaan. Vielä jäi hieman tavaraa ylikin, jotka saan varmaan melkein ahdettua reppuun.

Vähän jälkeen neljä lähdin vielä käymään pienen kierroksen kylällä. En kylällä siellä kauan viihtynyt, sillä ilma oli todella kylmä ja tuulinen, vettäkin meinasia sadella vähäsen. Eva eilen katseli netistä alueen sää tiedotusta ja totesi, että kun minä lähden niin sitten ilmat lämpenee ja sievenee... Kai ne sitten Suomessa nyt muuttuu sateisiksi ja kylmiksi, kun minä tulen kotiin.

Illalla sitten vaan ällötin television edessä ja katsoin elokuvia. Kävin suihkussa ja pakkasin loput kampeet. Myöhemmin, kun uni ei tullut silmään, niin leikin tietokoneella ja pyörin internetissä. Uni tuli silmään vasta yhden aikoina.



”Maitoasema” yliopiston porotarhalla

TI 17.7.2001

Hyvin huonosti nukutun yön jälkeen kello soi jo kuudelta. Ulkona oli silloin sateista ja lämmintä + 7 astetta.

Kahdeksalta minulla oli tarkoitus lähteä lentokentälle, joten sitä ennen söin, kirjoittelin viimeiset sähköpostiviestit ja keräsin kampeet kasaan. Muutama minuuttia vaille kahdeksan Carrie lähti viemään minua lentokentälle.

Lentokentällä selvisi, että aamun lento on peruutettu Anchorageen joko huonon sään takia tai lentokoneen vian takia. Seuraavalla lennolla sinne myöhästyisin 7 minuuttia Frankfurtin koneesta. Ja himskatin Condor ei voinut oottaa yhtä matkustajaa puolta tuntia. Mikä minusta oli sangen ristiriitaista, sillä se oli Alaskaan tullessa reilun tunnin myöhässä... Eli ei olisi luulleen puoli tuntia maata kaatavan.

Sitten siinä minulle alkoi pikku hiljaa selviämään, että seuraava lento Anchoragesta Frankfurtiin on vasta lauantaina. Silloin aatelin, että en enää kestä. Miksi aina minä?! Minä en yksinkertaisesti enää voi olla täällä niin pitkään. Sitten kuitenkin Alaska Airlinesin nainen sai minut ängettyä jollain ihmeen tavalla ilman mitään kustannuksia lentojen vaihdoista yms. torstain lennolle Fairbanksista Frankfurtiin sekä Frankfurtista Helsinkiin menevälle lennolle. Ajnoastaan lento Hesasta Ouluun jäi minun harteille. Mutta minusta se on pienin huoli, jos joutuu hieman oottamaan Helsingissä ennen kuin pääsee lentämään Ouluun. Päätimme nyt vaan olla hieman varovaisia ja lennän jo keskiviikkoiltana Anchorageen kautta Fairbanksiin. Tämä tarkoittaa jälleen yhtä yötä lentokentällä, mutta minusta se on pieni hinta siitä, että olen menossa varmasti kotiin, lopultakin.



Rhondan hieno talo vuoren rinneellä kuusien katveessa

Alaska Airlines peräti hyvittikin minua sen verran, että sain kymmenen minuutin puhelinkortin ja lipukkeen, jolla saa alennusta 5 dollaria lentokenttäasupuskasta. Annoin ne Carrieille. Oisivat edes antaneet toisen toilettilaukun.

Eipäs siinä muu auttanut, kuin lähteä haavojaan nuolemaan samaan osoitteeseen, mistä olin aamulla lähtenytkin. Muutaman tunnin ajan vain makasin suorastaan lamaantuneena sohvalla ja räähkäsin välillä internetiä. Pistin siinä aikani kuluksi Tallerollekin Suomen aikaa noin yhdentoista aikoihin tekstiviestin, että hilpaseppas äkkiä Kurenalle postille, täällä on hätä. Kerrankin nuorempi neiti Perttu totteli kiitettävästi. Nyt meni äidille viestiä, että yrittää vaihtaa minun lento Hesasta Ouluun keskiviikosta perjantaille.

Lopulta kuitenkin piristyi sen verran, että aloin hieman siivoamaan. Siivosin keittiön ruokakaapin ja olohuoneen. Siinä sitten kävästiin välissä Carrien kanssa ruokaostoksilla ja labrassa kokoamassa rokotusruiskut ja laittamassa kaikki valmiiksi mahdollista porojen käsittelyä varten.

Illan sitten söin suuruuni. Onneksi oli edes suklaakakkua.

Taitaa Minnalta mennä kohta hillanpoiminnat ohitse.

Ai niin, tuli tuossa vielä yksi juttu mieleen, jota en ole muistanut kertoa. Greg kertoi kerran, että Davisit saavat verisarvista 28 dollaria/pound (onko se pauna suomeksi?!). Eva kylällä kertoi, että nykyään saadaan vain verisarvista 9 dollaria/pound. Ketä sitten on taas uskominen?!

KE 18.7.2001

Aamu oli harmaata, lämmöstä ei tietoa.

Heräilin puoli kahdeksan aikoihin. Olinkin nukkunut alakerrassa yön siltä varalta, että jos Marko soittaa yön aikana. Marko oli ollut yhteydessä äidin kanssa, joka oli varailut minulle sitä Helsinki – Oulu – lentoa.

Söin siinä juuri aamupalaa, kun puhelin sitten soi. Tammy vastasi ensin siihen, mutta antoi minulle luurin. Hitsi, että oli kiva kuulla Markon ääni pitkästä ajasta ja puhua suomea. Lässytettiin siinä sitten aikamme, mutta pian oli kuitenkin sitten pakko lopettaa, sillä minulle oli kiire viimeisen kerran keräämään kasveja.

Lähdimmekin Tammy ja Evan kanssa yhdeksän aikoihin ajelemaan.

Puolentoista tunnin päästä olimme perillä paikassa, josta meillä oli tarkoitus kerätä viisi pientä pientä pientä puhtaaksi porojen herkuista. Ensimmäinen oli todella sumuista, hyvä, että nokkaansa pitemmälle näki. Mutta onneksi ilme alkoi pikku hiljaa kirkastumaan. Itäpäivällä olikin sitten jo aurinkoista.

Olimme aika nopeita, sillä olimme jo puoli kolmen aikoina valmiita. Minä olin varmaan nopeuteen suurin syy, sillä mulla kummitteli illan lento mielessä koko ajan. Itse asiassa oli yön mietiskellyt pienessä kierossa mielessäni, että mitä jos meille tai autolle tapahtuu juuri nyt jotain ja minä missään taas lentoni...

No, neijältä me kuitenkin olimme sitten taas onnellisesti kotona. Kävin siinä suihkussa, söin hieman ja pistin taas uuden kerran kaikki kampeet kasaan. Hieman ennen lähtöä Kerry ja Merben tulivat takaisin kasvienkeruureissultaan. Kerkesin saada ”matkamuistonkin” Kerryiltä, sillä he olivat törmänneet piikkisikaan (onhan sellainen piikkikas otus olemassa?) ja Kerryn pusero oli täynnä sian piikkejä.



Kullankaivuunäyttelyssä oli esillä erilaista vanhaa kullankaivuunesineistöä

tein Alaskassa. Hän myös kertoi olevansa innoissaan ensimmäisestä Euroopan matkastaan ystävänsä luona Norjaan ja Ruotsiin ensi syksynä. Hän myös oli kauhuissaan siitä, että joutuisin yöpymään lentokentällä seuraavan yön ja tarjosi jopa yösiijaa. Sain häneltä myös ystävällisen tarjouksen lisäksi käyntikortin ja sekä Alaskapinssin.

Astuessani Fairbanksin terminaaliin olin aivan ällikällä lyöty, sillä Rhonda oli siellä minua vastassa. Hän vain ilmoitti minulle, että hän tuli hakemaan minut kotiinsa yöksi. Mikäpä siinä muu auttoi, kun lähteä matkaan. Mistä en kyllä niin kauhean pahoillani ollutkaan... Hänen hieno kotinsa sijaitsi metsikössä, vuorenrinteellä. Mikäpä siellä oli yö viettä.

Aamulla heräsimme kahdeksan jälkeen. Söimme ja lähdimme tutkimaan Fairbanksia. Minä olin aivan onnessani, sillä Fairbanks oli kuin olisi ollut Suomessa. Joka paikassa oli vihreää, paljon puita ja monet kasvitkin olivat samanlaisia. Ainoastaan vuoristo oli hieman erilaista kuin kotomaassa. Niin, ja oli lämmintä ja aurinkoista! Voiko ihminen enää enempää toivoa?!

Ajoimme ensin isoon ostoskeskukseen, josta ostin itselleni vielä yhden filmirullan. Sen jälkeen ajoimme yliopistolle, jossa Rhonda näytti ensin työpaikkansa. Sitten kävimme yliopiston porofarmilla, jossa oli 30 – 40 poroa. Siellä oli myös tapahtunut yön aikana iloinen perhetapahtuma, sillä vuoniolo oli pyöräyttänyt pienen vasan. Näin myös Elsa-poron, jota he kuulemma kujeuttavat kouluissa yms. paikoissa, missä he esittelevät poroja.



Yliopiston puutarhan kukkaloistoa

Seitsemältä Carrie lähti viemään minut lentokentälle. Kentällä menin tällä kertaa kaikki hyvin, mitä nyt minun rinkaakaan ei punnittu ollenkaan ja siihen pistettiin punaiset Heavy-tarrat... Kone oli hieman jo tullessa myöhässä ja lähdimmekin noin 15 minuuttia aikataulusta myöhässä Nomensta. Minä istuskelin ikkunapaikalla... Kone oli B737-400 ja siinä oli 138 paikkaa. Lento Anchorageen kesti tunnin ja 15 minuuttia.

Ennen kymmentä olin jo perillä. Siinä sitten vain otin selville, että mistä seuraava lento Fairbanksiin lähtee ja muuta en paljon kerinnytäkään, sillä kone lähti jo 22.58. Kone oli B737-900 ja siinä oli 172 paikkaa.

Minä istuskelin taas ikkunapaikalla. Viereeni istahti sellainen aika isokokoinen, musta mies. Tämän hyvin puheliaan miehen nimi oli Joe ja hän kertoi olevansa alaskalainen poliitikko. Juttelimme lähes koko lennon ajan, sillä hän oli hyvin kiinnostunut Suomesta ja siitä, että mitä minä



Alaskamaan vanha NENANA -jokilaiva

Poroihin tutustumisen jälkeen kävimme vielä yliopiston puutarhassa. Se oli kaunis paikka. Se oli aivan täynnä kaikkia kukkia ja muitakin kasveja. Todella paljon kasveja oli jo ennestään tuttuja, mutta löytyi myös sellaisia, joita en ollut ennen nähnytkään.

Ylipistolta suunnistimme Fairbanksin keskustassa olevaan Alaskamaahan. Siellä oli esillä vanhoja taloja ja rakennelmia Fairbanksista (noin 100 vuotta vanhoja), vanha junavaunu (jolla joku USA:n presidenteistä oli tullut 1928 Alaskaan) sekä vanha jokilaiva (jossa oli "pienoisnäyttely" Alaskan 1900-luvun alun kylistä). Kävimme myös alueella olevassa kullankaivuu -näyttelyssä, jonne oli kerätty vanhoja kullankaivuu -tarvikkeita.

Tämän todella mielenkiintoisen kierroksen jälkeen Rhonda vei minut sitten lentokentälle. Kello 15.40 kone lähti noin viisi minuuttia myöhässä kohti Frankfurtia. Olin aivan mielettömän onnellinen, sillä lopultakin olin todellakin menossa kotiin!

Matka Fairbanksista Anchorageen meni lähinnä aljotellussa. En ottanut kuin parit pienet tirsat. Matkan kohokohta oli, kun ikkunapaikaltani sain ottaa muutaman kuvan Pohjoisnavasta. Tällä kertaa nääs kapteeni oikein kuulutti, että milloin me olimme navan yläpuolella. Fairbanksin ja Frankfurtin välinen matka oli reilut 7000 km.

Kone oli muuten B 767-300 ja siinä oli 269 paikkaa. Sen maximi lentokorkeus oli 13 137 m, maximi matkan pituus 10 550 km, matkanopeus 850 km/h, bensatankin koko 92 380 l sekä pituus/korkeus: 54,94 m/15,85 m.

## PE 20.7.2001



Kitty Hensleyn talo Alaskamaassa

Se oli sitten jo sitten perjantaiamu klo 10.30, kun olin Frankfurtissa. Siellä kävelin ensin Info-pisteeseen ja kysyin, että minnes nyt pitäis suunnista. Ystävällinen nainen neuvoi minut Lufthansan tiskille. Sieltä sain maihinnousukortin (Vai onko maihinnousukortti vain laivoissa?!). Kysyin myös varalta, että pystyisikö mies varaamaan minulle lentoa Hesasta Ouluun ja onnistuihan se minun suureksi ilokseni. Nyt oli sitten yksi murhe vähemmän. Hilpasin siinä sitten passintarkastuksen läpi portille C1 odottamaan koneen lähtöä Helsinkiin.

Sitten avasin puhelimen lähes kuuden viikon hiljaisuuden jälkeen. Oli ihana pistää tekstiviestiä pitkästä ajasta Markolle, kotiin ja muille tuttaville. Koneen piti lähteä Helsinkiä kohti 13.40, mutta matkaan me päästiin vasta puoltatoista tuntia myöhemmin. Kerkesin siinä olla jo hieman huolissani, että kerkienkö Oulun koneeseen...

Sain koneessa jälleen ikkunapaikan. Tällä paluumatkalla minulta muuten kysyttiin joka kerran, että millaisen paikan haluan ja minähän tietysti toivoin sitä ikkunapaikkaa... Kone oli A319-100 ja siinä oli 126 paikkaa (pituus/korkeus: 33,84 m/ 12,00 m,

maximi lentokorkeus 11 900 m, matkanopeus 840 km/h).

Noin kuuden aikoihin olin Hesassa. Siinä piti pistää juoksuksi, että kerkien hakemaan matkatavarani ja kiiruhtaa koneelle. Mutta loppujen lopuksi ja hikisen juoksun jälkeen istuin hieman yli seitsemän Finnairin koneessa, ensimmäistä kertaa Käytäväpaikalla. Finnairin kone oli MD 82/83, jossa paikkoja oli 140 – 156. Sen pituus oli 45,1 m, siipien kärkiväli 32,9 m, matkalentonopeus 825 km/h ja maximi matkalentokorkeus 11 300 m.

Kello 20.00 Oulussa ja kello 22.00 Ljivolla. Ihanaa! Matka oli mahtava, mutta kyllä on ihana olla aina kotona! Ja aamulla hillaan...

**LOPPU.**

# Livolla kulkevien linja-autojen aikataulut

## Livo - Pudasjärvi

| Ajopäivät                   | Lähtö | Perillä | Voimassa  | Kesto | Linja/Vuoro   |
|-----------------------------|-------|---------|---|-------|---|
| Koulu<br>Nevakivi Oy        | 08:05 | 08:45   | 19.10.2012 asti<br>29.10. – 5.12.2012<br>10. – 21.12.2012<br>7.1. – 1.3.2013<br>11.3. – 31.5.2013 | 00:40 | vakio Pudasjärvi - Pärjänsuo – Livo -<br>Pudasjärvi |
| M, K, P, +++<br>Nevakivi Oy | 08:25 | 08:55   | 22. – 26.10.2012<br>7.12.2012<br>22.12.2012 – 6.1.2013<br>4. – 8.3.2013                           | 00:30 | vakio Sarajärvi - Pudasjärvi                        |
| Koulu<br>Nevakivi Oy        | 14:00 | 14:40   | 19.10.2012 asti<br>29.10. – 5.12.2012<br>10. – 21.12.2012<br>7.1. – 1.3.2013<br>11.3. – 31.5.2013 | 00:40 | vakio Ruuhensuo - Pudasjärvi                        |
| M, K, P, +++<br>Nevakivi Oy | 14:25 | 15:00   | 22. – 26.10.2012<br>7.12.2012<br>22.12.2012 – 6.1.2013<br>4. – 8.3.2013                           | 00:35 | vakio Ruuhensuo - Pudasjärvi                        |
| Koulu M – To<br>Nevakivi Oy | 15:55 | 16:35   | 19.10.2012 asti<br>29.10. – 5.12.2012<br>10. – 21.12.2012<br>7.1. – 1.3.2013<br>11.3. – 31.5.2013 | 00:40 | vakio Pudasjärvi – Livo –<br>Pärjänsuo - Pudasjärvi |

## Pudasjärvi - Livo

| Ajopäivät                   | Lähtö | Perillä | Voimassa  | Kesto | Linja/Vuoro   |
|-----------------------------|-------|---------|---|-------|---|
| Koulu<br>Nevakivi Oy        | 7:25  | 8:05    | 19.10.2012 asti<br>29.10. – 5.12.2012<br>10. – 21.12.2012<br>7.1. – 1.3.2013<br>11.3. – 31.5.2013 | 00:40 | vakio Pudasjärvi –Pärjänsuo – Livo -<br>Pudasjärvi  |
| Koulu<br>Nevakivi Oy        | 11:45 | 12:15   | 19.10.2012 asti<br>29.10. – 5.12.2012<br>10. – 21.12.2012<br>7.1. – 1.3.2013<br>11.3. – 31.5.2013 | 00:30 | vakio Pudasjärvi - Ruuhensuo                        |
| M, K, P, +++<br>Nevakivi Oy | 12:15 | 12:45   | 22. – 26.10.2012<br>7.12.2012<br>22.12.2012 – 6.1.2013<br>4. – 8.3.2013                           | 00:30 | vakio Pudasjärvi – Ruuhensuo                        |
| Koulu P<br>Nevakivi Oy      | 15:00 | 15:30   | 19.10.2012 asti<br>29.10. – 5.12.2012<br>10. – 21.12.2012<br>7.1. – 1.3.2013<br>11.3. – 31.5.2013 | 00:30 | vakio Pudasjärvi - Sarajärvi                        |
| Koulu M – To<br>Nevakivi Oy | 15:00 | 15:55   | 19.10.2012 asti<br>29.10. – 5.12.2012<br>10. – 21.12.2012<br>7.1. – 1.3.2013<br>11.3. – 31.5.2013 | 00:55 | vakio Pudasjärvi – Livo –<br>Pärjänsuo - Pudasjärvi |

M-P  
Koulu  
Koulu P

Maanantaista perjantaihin  
Koulupäivinä maanantaista perjantaihin  
Kouluperjantaisin

Koulu M – To  
+++  
M, K, P

Koulupäivinä maanantaista torstaihin  
Koulujen kaikkien lomien aikana  
Maanantaisin, keskiviikkoisin ja perjantaisin

# LASTENNURKKA



## SIILI JA MANSIKAT (laulu)

Siili kurkkaa nurkastansa,

mansikat jo punoittaa.

Kohta, kohta herkutella

äidin marjamaalla saa.

'Kuule siili, tuhmeliini, omin luvini älä juokse mansikoiden luokse' ..."

"Siili hiipii lähemmäksi,

vesi suuhun herahtaa.

Nytpä, nytpä tassullansa

mansikasta kiinni saa.

'Kuule siili, tuhmeliini, omin luvini älä juokse mansikoiden luokse' ..."

"Mutta, mikä kiiluu tuolla

auringossa välkähtää?

Voi, voi nyt mun täytyy juosta.

Varmaan vihollisen nään.

'Kuule siili, tuhmeliini, omin luvini älä juokse mansikoiden luokse' ..."

"Mansikoita naurattaapi

siilin kiire palava.

Tinapaperia vainen

oli peto kauhea.

'Kuule siili, tuhmeliini, omin luvini älä juokse mansikoiden luokse' ..."

(Marja-Riitta Käyhty)



VÄRITÄ SIILI JA SIENI

## VÄRITÄ SIILIPERHE JA MANSIKAT



# Illikaisten sukuseura ry

Patentti- ja Rekisterihallitus on 23.08.2012 rekisteröinyt, Illikaisten sukuseuran, jonka virallinen nimi on. Illikaisten sukuseura ry. Seuranhallitus kokoontuu syys-lokakuun aikana asian tiimoilta, kunhan Livon koululta järjestyy vapaata tilaa. Seuran jäsenmaksut ja jäsenyysasiat tulisivat vuoden 2013 alusta. Asioista tulee eri lehtiin ilmoitus kyseisistä menettelyistä.

Sukukirjaani Illikaisista olen tehnyt nyt noin 1300 sukutaulua ja nimiä kertynyt lähes kymmenentuhatta. Olen huomannut mitä suuremmaksi teos kasvaa niin tahti hidastuu, kuvia ym. tietoja otan edelleenkin vastaan. Uusi-Illikaisia, vaikka niitäkin on jo mukavasti, kuitenkin niistä kaipaavat tietoja. Kuvien saanti on edelleenkin vaikeaa. Tämän vuoden puolella seurataan paikallislehteä.

Ps. Olen muuttanut takaisin Pudasjärvelle.

Terveisin,

**Raimo Illikainen**  
**Tuhansuontie 722**  
**93240 Rytinki**  
**[kalervo60@gmail.com](mailto:kalervo60@gmail.com)**  
**0400 - 510747**

\*\*\*

PS. Toimituksen terveiset: Illikaisen kesän 2011 sukujuhlien ryhmäkuvia on vielä mahdollisuus saada Livokkaalta viiden euron hintaan!

---

## Syksyn hämärtyessä on aika nauttia...

Kiireisen kesän jälkeen on hyvä hoitaa itseään ja kerätä voimia talven varalle. Kasvimaalla kykkimisen ja marjastuksen kangistamat lihakset saavat notkeutta erilaisista hieronnoista. Eksoottisilta kuulostavat erikoishieronnat voivat yllättää tehokkuudellaan ja energisyydellään. Kysy rohkeasti eri vaihtoehtoja jotka sopivat sinulle. Muista myös kasvoille ja käsille tehtävät hoidot.

Hoitolatilat ovat valmistumassa tasaista vauhtia, tällä välin teen hoitoja edelleen kotonani tai tulen tarvittaessa kotikäynnille luoksesi. Voit myös tilata hoitoillan vaikkapa työporukalle tai ystäville.

Tänä syksynä suosittelen kokeilemaan yrttynyttihierontaa ja intialaista päähierontaa öljyllä. Upeita hoitoja, joissa mieli ja keho rentoutuu täysin.

Varaa aikasi, rentoudu ja nauti tästä hetkestä!

Hoitola Solivo / Sonja Törmänen  
044 - 9996 309

# HOITOLA SOLIVO / HINNASTO

|                            |         |      |
|----------------------------|---------|------|
| Klassinen hieronta         | 30 min  | 15,- |
|                            | 45 min  | 25,- |
|                            | 60 min  | 35,- |
|                            | 90 min  | 45,- |
|                            | 120 min | 55,- |
| Hunajahieronta             | 60 min  | 35,- |
| Hunajahieronta kasvot      | 30 min  | 25,- |
| Aromahieronta              | 60 min  | 35,- |
| Suklaahieronta             | 60 min  | 35,- |
| Kuumakivihieronta          | 60 min  | 45,- |
| Yrttynyttihieronta         | 60 min  | 45,- |
| Nyytit + öljyhieronta      | 90 min  | 55,- |
| Yrttynyttihoito kasvoille  | 30 min  | 35,- |
| Bambuhieronta              | 60 min  | 45,- |
| Intialainen päähieronta    | 30 min  | 25,- |
| IPH öljyllä                | 60 min  | 35,- |
| Liukukuppaus               | 30 min  | 20,- |
|                            | 60 min  | 40,- |
| Reikihoito                 | 60 min  | 25,- |
| Parafiinihoito kädet/jalat | 20 min  | 10,- |
| Parafiini kädet ja jalat   | 30 min  | 15,- |

Bambut hierontaan + 5,-

Kuumat kivet hierontaan +10,-

Lämpöpakkaus kuuluu hieronnan hintaan.

Varmista aina hoidon sopivuus itsellesi aikaa varatessasi!

Varaa aikasi hemmotteluun: Sonja Törmänen 044-9996309



# Ilmoitustaulu

- ✓ Seuraava Livon Sanomat ilmestyy jouluksi. Jos haluat kirjoituksesi yms. lehtemme, toimita se Tietotuvalle **marraskuun 22. päivään** mennessä. Toivoisimme juttujen tulevan ajoissa lehden teon helpottamiseksi. Jos Sinulla on jotain kysyttävää, ota yhteyttä Minnaan.
- ✓ Kirppiksen tilitys- ja vaihtopäivät ovat syksyllä ja loppu vuonna 2012: **la 15.9, la 6.10., la 27.10., la 17.11., la 8.12. sekä 29.12.2012. Pieniä muutoksia voi vielä tulla. Kannattaa tarkistaa netistä tarkat päivät.** Lisätietoja sekä varauksia kirpputorille ja suoramyyntiin voit kysellä Minnalta (040 - 504 9663).
- ✓ Livon Sanomien joululehdessä on jälleen mahdollisuus lähettää joulutervehdyksiä. Jos haluat tervehdyksesi lehteen, toimita se/ne Tietotuvalle **marraskuun loppuun** mennessä.
- ✓ Pudasjärven apteekin alainen Livon lääkekaappi Livon koululla on lakkautettu 31.8.2012. Livokas kiittää Pudasjärven apteekkia hyvästä yhteistyöstä!
- ✓ Livokkaan puuhamies Alpo Turpeinen pisti tänäkin kesänä romukeräyksen pystyyn. Kiitos kaikille romua tuoneille, sitä on kertynytkin jälleen melkoinen määrä! Vielä kerkiee pikaisesti tuoda jotain, sillä keräys saatetaan päätökseen syyskuun puolivälissä. Katsomme jälleen ensi kesänä uudelleen onko keräykselle tarvetta.
- ✓ Kuulutetaan vielä kerran seuraavaa: Saisimmeko kerättyä yhdelle paperille livonseudun tervahaudat?! Pyydämme tervahautoista tietäviä ilmoittamaan Koululle tai Livokkaan sähköpostiin missä tietää tervahautoja olevan. Olisi myös hyvä, mikäli muistista löytyisi tarinoita tai muita tietoja tervahautoista: kuka/ketkä kyseistä tervahautaa on käyttänyt, milloin sitä on käytetty viimeksi jne.?
- ✓ Syksyn saapuessa seurakunnan perhekerhokin jatkaa jälleen toimintaansa Livon koululla maanantaisin. Tänä syksynä tapaamiskertoja on hieman totuttua vähemmän, sillä kerhokerrat jakaantuvat Suvannon ja Livon välille siten, että kerrat alkavat ensin kaksi kertaa Livolla ja jatkuvat sitten kaksi kertaa Suvannossa ja kaksi kertaa Livolla jne. Muistaahan kaikki, että nimestään huolimatta Perhekerhoon ovat kaikki ja kaikenikäiset tervetulleita!
- ✓ Livokas kiittää suuresti Tarja ja Antero Kokkoa, jotka lupautuivat jakamaan Livon Sanomia Kurenalle! Tarja on myös ollut innokkaasti mukana jo lehden tulostuspäivänä avustamassa mm. lehtien postittamisessa. Suuret kiitokset molemmille!
- ✓ Ulla Pohjola aloittaa neljä viikkoa kestävästä työharjoittelunsa Livon koululla ma 17.9.2012.
- ✓ Löytyisikö innokkaita talkoolaisia opettelemaan kioskihommia? Tarvitsisimme muutamia talkoolaisia välillä kioskinpitoon, jotta saisimme työntekijöille järjestettyä loma- ja vapaapäiviä. Mahdollisesti talkoiltavaa on enemmänkin, mikäli työntekijöiden saaminen hankaloituu tulevaisuudessa.
- ✓ Livon koululla aloittaa la 15.9.2012 myös uusi, reipas työntekijä, Anne Kaasalainen. Anne on melkoinen monitaitaja, joten Livokasta on kohdannut melkoinen onni, että saimme tuollaisen ihmisen töihin! Jääkin nähtäväksi, että mitä kivaa Anne meille vielä keksii...



# Palveluita

**Maan-, soran- ja puunajoa, lumitöitä**  
Yrjö Perttu 0400 – 917 950

**Koneellinen puunkorjuu, polttopuuta**  
Jarmo Puhakka 0400 – 805 601

**Poronlihaa**  
Eero Niemi 040 – 511 9266

**Taksi**  
Sami Konttila 040 – 537 4668

**Rakennuspiirustukset (mökkit, saunat, asuinrakennukset)**  
Eero Niskasaari 0400 – 243 158

**Hiusten leikkaus, luomuperunaa**  
Anni-Inkeri Törmänen 040 – 545 7162

**Sahaus, puutavara, polttopuut, muhat, puunajo**  
Kauko Juutinen 0400 – 294 454 Tarmo Tolonen 0400 – 188124

**Traktori- ja kaivurityöt**  
Pekka Törmänen 040 – 535 5834

**Livojoki Camping**  
Ranuantie 1405, 044 - 272 2230

**Mansikoita, perunoita**  
Hannu Nissi 040 - 414 6118

**LVI- työt**  
Urpo Uusi-Illikainen 040 – 523 6683 Esa Uusi-Illikainen 0400 – 697 176

**Leivonnaisia, kakkuja**  
Ulla Salmela 040 – 526 1897

**Saha- ja höylätavaraa, polttopuuta**  
Arvo Laakkonen 040 – 5491348

**Rahtikuljetukset ja maansiirto**  
Matti Luokkanen 040 – 586 2067

**Kulkurin Hopeapuoti Ay**  
Minna 045 – 631 6361 Tiina 040 – 503 2891 Liisa 0400 – 496 107  
[www.kulkurinhoapepuoti.com](http://www.kulkurinhoapepuoti.com)

**Kotikampaamo Ritun hius**  
Hakosaarentie 11, Livo  
Ritva Murtoniemi 050 - 355 0943

**Hoitola Solivo**  
Sonja Törmänen 044 – 9996 309

# Livolla tapahtuu

**Parittomat viikot pe klo 13.10 – 13.30**  
Kirjastoauto Livon koululla

**Alkaen ma 3.9.2012 klo 19.00 – 20.00**  
Kuntoklubi Livon koululla 26.11. asti  
- vetäjänä Sonja Törmänen  
- kertamaksu 2 €/kerta tai koko syyskausi 20 €

**Alkaen ti 18.9.2012 klo 17.00 – 18.30**  
Seurakunnan puuhakerho Livon koululla

**La 15.9.2012 klo 10.00 -**  
Hirviporukan talkoot Kodalla

**Ma 24.9.2012 klo 12 -**  
Hieroja Livon koululla

**Ti 25.9.2012 klo 12 – 14**  
Terveystoiminnan vastaanotto Livon koululla

**Pe 28.9.2012 klo 18 –**  
Kädentaitojen paja  
- Virve Stenius neuvoo maton virkkauksessa  
- kertamaksu 2 €

**La 29.9.2012 klo 15 -**  
Hirvenmehtuun avajaiset Hirvikodalla  
- tarjolla hernekeittoa

**Ma 1.10.2012 klo 10.00 – 13.00**  
Perhekerho Livon koululla

**Su 7.10.2012 klo 12 –**  
Livokas ry:n yleinen kokous Livon koululla

**Ma 8.10.2012 klo 10.00 – 13.00**  
Perhekerho Livon koululla

**Pe 12.10.2012 klo 18 –**  
Kädentaitojen paja  
- Minna Karppinen opastaa paperilankatöissä  
- kertamaksu 2 €

**To 18.10.2012 klo 13.30 – 16.00**  
Kunnallisvaalien ennakköänestys Livon koululla

**Pe 19.10.2012 klo 18 -**  
Yleisötilaisuus kaavoituksesta Livon koululla

**Ti 30.10.2012 klo 12 - 14**  
Terveystoiminnan vastaanotto Livon koululla

**Ma 5.11.2012 klo 10.00 – 13.00**  
Perhekerho Livon koululla

**Ma 5.11.2012 klo 12 -**  
Hieroja Livon koululla

**Su 11.11.2012 klo 12 -**  
Isänpäiväkahvit Hirvikodalla

**Ma 12.11.2012 klo 10.00 – 13.00**  
Perhekerho Livon koululla

**Ti 27.11.2012 klo 12 - 14**  
Terveystoiminnan vastaanotto Livon koululla

**Ma 3.12.2012 klo 10.00 – 13.00**  
Perhekerho Livon koululla: puurojuhla

**Su 9.12.2012 klo 14 -**  
Kauneimman joululaulut joulupuurolla Livon koululla (päivä vahvistamatta)

**Kauppispojat kauppaavat kauppa-autostaan Livolla maanantaisin ja torstaisin**

*Muistakaa seurata ilmoitustauluja  
ja Livokkaan nettisivuja,  
sillä tapahtumakalenteri elää jatkuvasti!*

